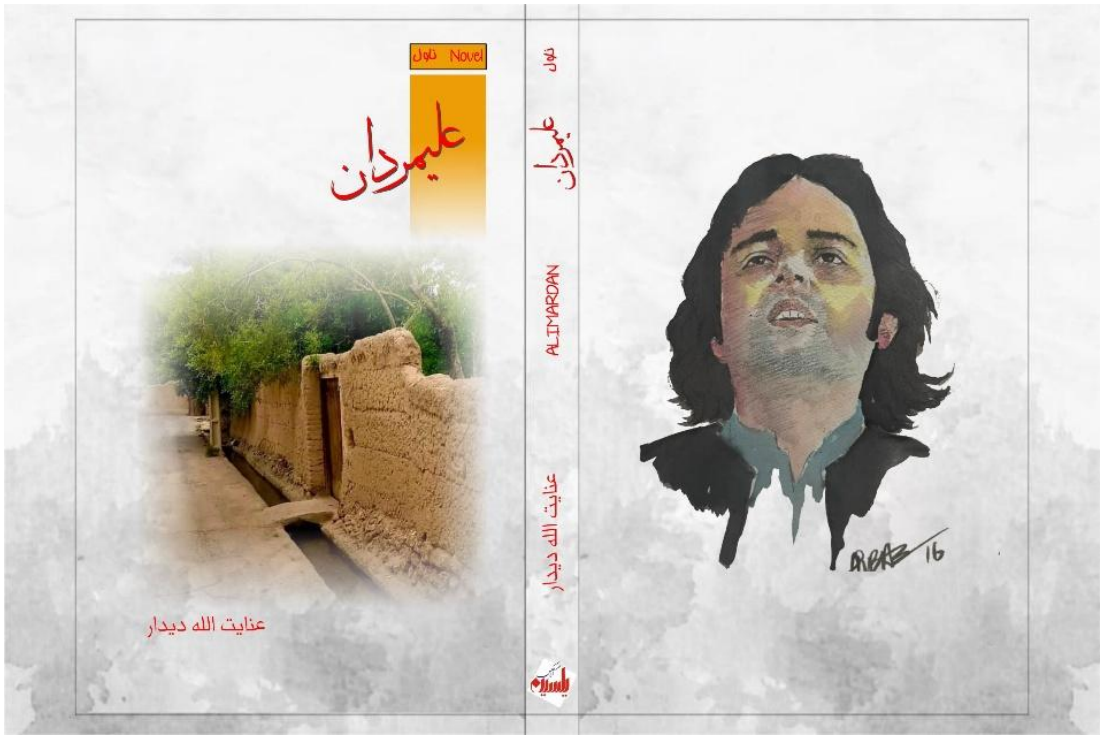

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

ستا پهٔ نوم زما ربه!

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم: علیمردان (ناول)

لیکوال: عنایت الله دیدار

ډیزاین: ثناءالله ځواب

خپرندوی: مازیګر کتاب پلورځی

د خپرونې لړ: ۹۶

شمېر: ۱۰۰۰ټوکه

د چاپ کال: ۱۴۰۴ه

ادرس: مازیګر کتاب پلورځی - مینه یار مارکېټ - کوټه سنګي - کابل

۰۷۸۲۴۲۴۵۶۶

ketabton.com - The Digital Library

ډالۍ

زما دلسوخته او د توحید او تؤکل پهٔ مستۍ مستسري یار حضرت مؤلانا
یاسین سالارزي ته ډالۍ!

ketabton.com - The Digital Library

لومړی څپرکی

تپه تیارهٔ وه. سیوري منډې وهلې... سړي پورته وکتل، برجوره کلا وه، پیشو پرې زغستل...
د دوه پلیزې دروازې (غننګګ) شو، تور بنیادم ښکاره شو، ځمکې ته ځیر و...

ketabton.com - The Digital Library

چای جوشه یې کېښوده، شرنګ شو، پر پتنوس ایښې پیالې ورغښتې، ژر یې توله برابره کړه، لاس یې شاته وغځاوهٔ، دروازه یې ور کش کړه، ځمکې ته یې وکتل، چای جوشه یې ور پورته کړه، په احتیاط روان شو... د پیالو رېږدېدا خته...
لویدیځ خوا ته لاړ، د حجرې لهٔ کړکۍ رڼا راوته، سیوري خوځېدل...

پهٔ څنګ شو، ښۍ څنګل یې پورته کړه، دروزاه یې پرې تېله کړه، ناست خلک ورمتوجه شؤل، مخکې لاړ، قدمونو یې (دپ دوپ) کؤل...
شېرباز نوی راغلی و، راجګ شو، ستړي مهٔ شي یې وکړه. علیمردان وغځېد، پیالې یې ورنژدې کړې، ډکؤلې یې، د چایجوشې لهٔ خولې تاؤ خوت...
چای یې تازه کړ، ارمونیي چایجوشه یې د غولي پر منځ کېښوده.
شېرباز څراغ ته وکتل، دود یې کاوهٔ، لاس یې وغزاوهٔ، رڼا تته شوه.
دوی حلقه ناست وو. شېرباز پهٔ افسوس وویل:

- میاشو سپین کړم، د ماشومانو کباب جګ شو!

شېرمامد لاس وغزاوهٔ، ګؤړه یې خولې ته کړه، پهٔ لاړجنه خولهٔ یې وویل:

- کهٔ ژمی وای، میاشتې- میاشتې به دې ورته کتل.

ketabton.com - The Digital Library

علي مردان متوجه سترګې نيولې وې...

شېرمامد په پوزه کې ګوتې وهلې، په غنګن غږ يې وويل:

- پېښور مې ښۀ وطن دی، ژېړ ګروپونه، لۀ شوره ډک ماښامونه او د تلويزيون ډرامې مې يې ښې ايسيږي.

شېرباز وپرنجېد، د څراغ ښيښې څغغغ کړل، ټولو ور وکتل.

عليمردان پيالې ته لاس ور وغځاوۀ، زوړ چای يې توی کړ، پياله يې ډکوله، شېرباز وويل:

- ايسته کوه يې! پرې پوخ دې کړم.

شېرمامد په تلوسه وويل:

- څو روپۍ راټولې شوې؟

شېرباز سترګې چوغې کړې، بيا يې وويل:

- د وادۀ په سر پنځه سوه زره، ټولې درې سوه او اويا لکه!

شېرمامد په کونج کې ايښې نيمې ډکې بوجۍ ته وکتل.

شېرباز په ټوکه وويل:

ketabton.com - The Digital Library

- اوغانۍ جګيږي او ټيټيږي، چې لهٔ مستري سره ګرؤ پاتې نهٔ شو.

ټولو وخندل، شېرباز پر مټ تړلی سات رېوند کړ، څراغ ته يې ونيوهٔ، ويې ويل:

- ناوخته شوه، ځئ چې خوارهٔ شو. بوجۍ دې عليمردان يوسي. لمانځهٔ مهال به سره يو ځای کېږو.

عليمردان بوجۍ پهٔ شاه کړه. روان شو، دراندهٔ قدمونه يې اخيستل...
د کلا دروازه يې پهٔ لغته ورټېله کړه، ننوت. بوجۍ يې د دروازې شاته کېښوده، بېرته بهر ووت.
شېرباز و شېرمحمد ولاړ وو، څراغ شمال رپاوهٔ... پيالې يې ورټولې کړې وې، عليمردان ته يې ونيولې، هغه څراغ ور واخيست، تر پتنوس لاندې يې ونيو، پر ورغوي، يې پتنوس برابر کړل، پهٔ خولهٔ يې خدای پهٔ اماني وکړه. شېرباز و شېرمامد روان شؤل...
کينې لوري ته ځير شو، کولبيان پراتهٔ وو، شخوند يې واههٔ...
ننوت، پتنوس و څراغ يې کېښودل، لاسي بجلۍ يې را وويسته، روښانه يې کړه، پهٔ خولهٔ کې يې ونيوله، کوږ شو، بوجۍ يې پهٔ شاه کړه.
لمر خاتهٔ او پرېواتهٔ ته درې – درې کوټې وې، لمرخاتهٔ خوا ته ورغی، د دالان دروازه يې ټېله کړه، بوجۍ يې کېښوده، پهٔ بيړه لاړ، د دروازې تر

ketabton.com - The Digital Library

څنګ ایښی څراغ او پتنوس یې ور واخیستل، نور شیان یې پر ګړمچي کېښودل، د ګوړې قابونه یې کوټې ته یوړل.
د دالان دروازه یې بنده کړه، کیڼ لاس ته یې رڼا واچوله، پر جېب یې لاس وتپاوهٔ، کیلې یې ور وویسته، دروازه یې خلاصه کړه، ننوت، نرۍ توشکه، څادر او بالښت یې څنګ ته کړل. بهر ووت، توشکه و څادر یې بام ته ور واچول، توشکه را وغورځېده، بالښت یې ور واچاوهٔ، درب یې شو.
توشکه یې ورپورته کړه، لاس یې پرې تېر کړ، پهٔ تخرګ کې یې ونیوله، پر لرګینه زینه وخوت. ځای یې برابر کړ، پرېووت.
میاشو پهٔ عذابول کول، پهٔ څادر کې پټ شو، د پېښور پهٔ خیال کې لاړ... پرېښانۍ وړی و.
پهٔ اړخ واوښت، راویښ شو، بالښت یې ورپورته کړ، بجلۍ یې ور واخیسته، لاسي سات ته یې برابره کړه، اذان ته یؤ سات پاتې و. څرپ و څروپ یې واورېد، د بام ژۍ ته وروځښېد، پهٔ ګؤنډو شو، لاندې یې وکتل، پلار یې څراغ لګولی و، اوداسهٔ ته ناست و.

پورته شو، توشکه و بالښت یې پهٔ څادر کې تاؤ کړل، لاندې یې خطا کړل، (درب) یې کړل، پلار یې وروکتل، پهٔ زینه ښکته شو، د کلا دروازې ته ورغی، خلاصه یې کړه، بهر ووت، حجرې ته ورغی، بجلۍ یې ورواچؤله، څوک نهٔ وو.

ketabton.com - The Digital Library

کور ته ننوت، لوټکه یې ډکه کړه، اودس یې وکړ، پورته یې وکتل، اسمان ورېځ و.
غږ یې واورېد، شاته یې وکتل، انا یې سلام ګرځولی و، په لوړ غږ یې کلیمې تازه کولې.
بهر ووت، مخامخ ویاله وه، دوه کسان ناست وو، شړپ و شړوپ یې اچولی و، ورغی، شېرباز و شېرمامد وو، سترې مهٔ شي یې وکړه، لنډې خبرې وشوې، علیمردان ننوت.
شېرباز کېناست، د بېګ کشک یې خلاص کړ، د شېرمامد جامې یې ور واخیستې، په بېګ کې یې ځای کړې.
علیمردان له ویښو خلکو سره خدای په امانې وکړه، بوجۍ یې په شا کړه، پلاستیکي خلطه یې لاس کې وه، بهر ووت، خلطهٔ و بوجۍ یې کېښودل، شېرباز خلطهٔ ور واخیسته، په بېګ کې یې تخته کړه. د خېر دعا وشوه، علیمردان شا واړوله، د بوجۍ څوکې یې ونیولې، شېرباز ورپورته کړه، هغوی کوېلونه او بېګ ور واخیستل، روان شول...
پاؤ وتی و، مومندي ته ورسېدل. ملا اذان وکړ، دوی وروکتل، هغه پر لنډي دېوال ولاړ و، لاسونه یې غوږونو ته نیولي وو. جاله وان شپېلی وواهه، دوی ورتېز شؤل. ور ورسېدل، جاله یې وتړله، د خېر دعا وشوه، جاله وان د جالې مزی ورکشاوهٔ. هوا لګېده...

ketabton.com - The Digital Library

جالې ټکان وخوړ، ودرېده، ښکته شؤل، بار يې ښکته کړ، لهٔ جاله وان سره يې خدای پهٔ اماني وکړه، روان شؤل...

د کوز پلهٔ پر چړايي ور وختل، عليمردان تېزه - تېزه ساه اخيسته، شېرمامد ور وکتل، ويې ويل: سگرټو ته کش ورکړه!

عليمردان غلی و. سرک ته وختل، بوجۍ يې کېښوده، د واسکټ پر جېب يې لاس وردننه کړ، سگرټ او اورلگيت يې ور وويستل، سپين دود پورته شو.

خال خال موټر تېرېدل... هوا ښه لگېده، مخ پورته لاړل. د طالبانو ډاډسن تېره شوه، د ترانې غږ لرې کېدهٔ... د سروبي بازار گرم وي، خو لا وختي وه، ايله يؤ څو دوکانونه خلاص وو. شېرمامد سات ته وکتل، پنځهٔ ويشت دقيقې وتې وې. پهٔ هډه کې تم شؤل، سپيو غپل، سره و به نښتل، کوړنجا يې خته.

د دولتي پمپ مخې ته بېروبار و، کيلينډر د تورخم – جلال اباد چغې وهلې...

شېرمامد ته ورغی، کرايه يې يؤ لک او شل زره افغانۍ وويله. غږ يې جگ شو، پهٔ يؤ- يؤ لک افغانۍ سره جوړ شؤل، بار يې مفت حساب کړ. کيلينډر د موټر شا ته ورغی، پر زينه يې غبرگ لاسونه کېښودل، چپه پښه يې پورته کړه، پهٔ زينه کې يې ورکېښوده، د ملي بوس سر ته وخوت.

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان کوېلونه ورپورته کړل، کیلینډر سم کړل، پړی یې پرې کش کړ، بېرته ښکته شو، لاسونه یې ټک وهل، لمن یې وخنډله. شېرمامد ور وخوت، بار یې وکوت، بېرته کوز شو.

رڼایي خوره شوه، دوه سورلۍ کمې وې، ډراېور پهٔ شیشه کې کتل، موټر ته به یې رېز ورکړ، لږ به وښورېد، بېرته به ودرېد.

یؤ سپین ږیری پورته شو، شمله یې شاته واړؤله، پهٔ لوړ غږ یې وویل: بسم الله کړه استاذه! خدای مهربانه دی، دوه کسه به پهٔ لاره درجگ کړې!

ډراېور سر وویست، لهٔ لرې را روان هلک یې سی کړ، کیلنډر ته یې وکتل، هغه ښکته شو.

یؤ سپینکی هلک راورسېد، پر اوږه یې تور بېگ و، لهٔ کیلینډر سره وغږېد، مینیبوس موټر ته ورپورته شو، ډرېور ارنډ وواهۀ، حرکت یې وکړ، کیلینډر ورمنډه، د دروازې ډنډه یې ونیوله، ځان یې ور ټال کړ، پهٔ دروازه کې نښغ ودرېد.

موټر گړندی شو، بازار منډې وهلې، دوی نغلو ته وکتل، شېبه ووته، د کوز بند لهٔ تونله ور ووتل، ډراېور غږ کړل: ((یوه د خېر دعا!))

لاسونه پورته شؤل، څوک پسنېدل، چا پهٔ زوره دعا وویله.

سورلیو لهٔ کړکیو د باندې کتل. شېبه وروسته مجلسونه شورو شؤل، څو بجې دي؟ څو ساته لاره ده؟ تر تورخم ها خوا کیسې کوه! تهٔ چیشي ته

ketabton.com - The Digital Library

روان یې؟
اخر او ورپسې سېټونو ته پردې پرتې وې، چا (عوووق) کړل.
شېرباز کوږ شو، پهٔ ملي بوس کې یې لاړې تو کړې، پښه یې پرې کش کړه.
(شغغغ) شو، موټر ټکان وخوړ، ودرېد. ویدهٔ خلک راویښ شؤل، کلیمې شورو شوې. ډراېور موټر ساېکل سپارهٔ ته وکتل، پهٔ غوسه وویل: ((د ... زو!)) موټر حرکت وکړ...
لږ وروسته ورو شو، چېک پواینټ و، ودرېد، څنور طالب ولاړ و، ورپورته شو، مخابره وکغېده، شفر یې واورېد، شا و خوا یې وکتل، سلام یې وکړ، خلکو ځواب ورکړ.
ښځې چوپ وې، بېګونه و بوجۍ یې تلاشي کړل، ښکته شو، جنګلې ته وخوت، بېرته کوز شو. اجازه یې ورکړه، موټر روان شو. کیلینډر پورته شو، د ملي بوس پاسنۍ ډنډه یې ونیوله، پهٔ لوړ غږ یې د کرایې د راویستو خبره وکړه. شړک و شړوک شو، پېسې شمېرل کېدې...
شېرباز د واسکاټهٔ، جېب ته لاس کړ، بنډل ته یې وکتل، ګوته یې لنده کړه، شېبه وروسته یې لاس پورته ونیو، د دریو کسانو کرایه یې ور کړه. کیلینډر پر ماشین کېناست، پیسې یې سمؤلې...
سوری غر ښکاره شو، موټر ورنژدې کېدو، پر تونل ورننوتل، د درونتې

ketabton.com - The Digital Library

دوکانونه ښکاره شول.موټر ودرېد، طالب ورپورته شو، هلکانو د موټرو شیشو ته ګني او بادرنګ نیولي وو.
طالب مخکې لاړ، یؤهٔ سیټ ته ودرېد، پهٔ سروبي کې ورختلی سپینکی هلک یې وپوښت: ((د کوم ځای یې؟))
هلک ودرېد، ډاډه وغږېد:

- ننګرهاری یم، پېښور کې د مچیو کار کوو.
- سروبي کې دې څهٔ کول؟
- مال مو راغلی و، څهٔ پیسې وې.
- کور مو پېښور کې دی؟
- هو! بورډ کې اوسېږو.

طالب لاندې وکتل، بېرته وګرځېد، هلک پر سیټ کېناست، خلکو ور وکتل، موټر روان شو...
شېرباز د کمېس لمن وهله، پر تندي یې لاس تېر کړ، ویې کوت، لوند و، سور تپ لګېدهٔ...
موټر هوټل ته ور تاؤ شو، سورلۍ ښکته شوې، ځینې پر ځای ناستې وې. ډوډۍ وخوړل شوه، کتار نلکې وې، خلک ورته ناست و، شړپ و شړوپ

ketabton.com - The Digital Library

يې خوت...
موټر چالان شو، ډرايور په خولۀ کې ډکی واهۀ، شاته سيټونو ته يې وکتل، ارنډونه يې ووهل، موټر ته يې رېز ورکړ، کيلينډر ورپورته شو، خلک يې وشمېرل، د حرکت غږ يې وکړ، موټر ګړندی روان شو.
د تورخم بازار ښکاره شو، موټر ورلنډېدۀ، خلکو د مخې شيشي ته ورکتل...
موټر لۀ ګنې ګونې ورتېر شو، لاسي کراچيو رش جوړ کړی و، شېرباز پورته شو، شخي يې وويسته، شېرمامد ته يې وکتل، ويدۀ و، و يې ښوراوۀ، ويښ شو، پښو ته يې وکتل، د پيسو پر بوجۍ يې نظر تېر کړ، ويې ځښوله، لاندې يې کوزه کړه.
کيلينډر پاس وخوت، غوټې يې ورکوزوله. دوی خپل سامان ورواخيست، څلور ټاپره کراچۍ يې ونيوله، ورپسې شول.
يو اوسپنيز ډانګ ښکاره شو، ها خوا – دېخوا ګڼه ګوڼه وه. کراچۍ ته ځير وو، عسکر ولاړ وو، غوټې يې پلټلې، ځينو پيسې ورکولې، ترو تېرېدل.
شېرمامد پنځۀ دانې لس زره ګوني قات کړي وو، د عسکر لاس ته يې موټي ورنژدې کړ، هغۀ لاس خلاص کړ، موټی يې بند کړ، ځان يې اخوادېخوا کړ، بغل جېب ته يې لاس دننه کړ.

ketabton.com - The Digital Library

دوی ورتېر شؤل، کراچیوان ولاړ و، سره یؤ ځای شؤل، حرکت یې وکړ.
د کبابو بوی و، لهٔ هوټلونو د موسیقۍ غږ خوت... موټروانان ولاړ وو، خلک یې ور بلل، شېرمامد واسکټ وویست، ملا یې لنده وه، موټروانانو کشول کول، خو دوی لهٔ هډې سپرېدل.
موسیقي چالان وه، د دوی د احساس تاخانې به یې ور وتخنولې.
د صرافانو شوکېسونه ایښي وو، پیسې پهٔ کې ښکارېدې. شېرمامد ودرېد، روپۍ یې بیه کړې، مخکې لاړ، بل صراف ته ودرېد، هغه د حساب ماشین ور واخیست، ژر- ژر یې بټنې ووهلې، چنې یې سره ووهلې، بوجۍ یې کېښوده. د څنګ لهٔ شوکېسه دوه هلکان ورجګ شؤل، د صراف تر خوا کېناستل، د بوجۍ خولهٔ یې پرانیسته، افغانۍ یې شمېرلې... یؤ نیم لوټ به یې څنګ ته کېښود، دغه یې دوستمۍ بللې، نیمه بیه یې لرله.
صراف د حساب ماشین ور واخیست، بټنې یې ووهلې، جېب ته یې لاس کړ، کیلي یې ور وویسته، د شوکېس کولپ یې خلاص کړ، یؤ بنډل روپۍ یې ور وویستې، ګوته یې لنده کړه، پیسې یې وشمېرلې، شېرمامد ته یې ونیولې، هغه دوه ځله پرې ګوته واړؤله، پوره وې، واسکټ یې واغوست، د څنګ کشک یې پرانیست، پېسې یې پهٔ کې کېښودې، کشک یې کش کړ، د راحتۍ احساس یې وکړ، روان شؤل.
تختونه ایښي وو، ګڼ خلک پرې ناست وو، د هوټل شاګردانو د

ketabton.com - The Digital Library

فرمایشونو غږونه کؤل. د مسالو بوی خوت. دوی روان وو...
فلایکونچونه ولاړ وو، د (باډرو) چیغې یې وهلې. شېرمامد د واسکاټۀ کشک کش کړ، پېسې یې ور وویستې، د کمیس پۀ جېب کې واچوؤلې. درېواړو واسکټونه او خولۍ ګانې لرې کړې.
بیه مالومه وه، سامان یې جنګلې ته ورپورته کړ، دوی د شاه سیټ ته ور واوښتل.
شېرمامد شیشه ټېله کړه، لۀ چولې هوا ورننونه، بهر یې کتل...
په سروبې کې بس ته ورختلی سپین پوستی هلک هم ور وخوت، تر دوی دمخه سیټ کې کېناست. یوه سورلۍ کمه وه، ډراېور لۀ شیشې سر وویست، ارنډ یې وواهۀ، کیلینډر ور وخوت، موټر ګړندی حرکت وکړ، لۀ هډې ووت، دوړې پورته شوې.
کیلینډر په لوړ غږ د دعا غږ وکړ، د ټولو شونډې خوځېدې... شنې او سپینې غرفې تېرېدې، موټروان څنګ ته لاس کړ، د ټېپ پیته یې ور واخیسته، پر زنګانۀ یې وټپوله، ژبې ته یې ور وړه، پیته یې ور واچوله، د ګلنار بېګم سندره چالان شوه.

ketabton.com - The Digital Library

دویم څپرکی

نصرالله پهٔ چرګ پسې منډې وهلې... چرګ ستړی شو، پهٔ څنګ پرېووت، خولهٔ یې وازه نیولې وه، تیګاه یې وهله... ورغی ورپورته یې کړ، کغېدهٔ، پهٔ تخرګ کې یې ونیوهٔ. خور یې چاړهٔ ورکړه، نصرالله حجرې ته ورغی. پاچا چرګ حلال کړ، چاړهٔ یې د چرګ پر ډډه وسولوله، چرګ شټکې وهلې...

ketabton.com - The Digital Library

پاچا پهٔ خوند وویل: ښه غوړه ښوروا وکړئ!
نصرالله ټیټ شو، چرګ یې لهٔ پښو ونیو، غاړه یې زنګېده، کور ته روان شو، پر لاره خال - خال وینه څڅېده.
کټونه یې سم کړل، ځمکنی پکی یې برابر کړ، باندنۍ هوا ډېره ګرمه نهٔ وه.
پاچا روغبړ شورو کړ، موسکۍ خولهٔ ناست و. مېلمنو د ټرانسفرمر کیسه شورو کړه، د سروبي حال یې هم ورسره پېوند کړ.
د دروازې ګړب شو، نصرالله کوږ ور روان و، د اوبو شین ترموز یې کېښود، پاچا پورته شو، ور وایې خیست، پر مېز یې کېښود، ټولو ته یې یخې اوبهٔ ورکړې.
پاچا د وطن پوښتنې وکړې، بیا پهٔ پېښوُر راتاو شو، وغږېد، ژوند یې متفاوُت وښود، راضي خبرې یې وکړې.
شېرباز د ګرېوان تنۍ خلاصې کړې، ځمکني پکي مخ ور واړاوهٔ، ټټر یې یخ شو.
علیمردان غوږ نیولی و، مجلس خوند ورکاوهٔ، بهر وتو ته یې تلوسه وه.
د سروبي پهٔ ځینو غونډیو شک و، چې ګنې تاریخي اثار او بوتان پهٔ کې دي، شېرباز همدا کیسه را اخیستې وه.
علیمردان مخامخ پورته وکتل، یوُ سر یې ولید، ورمتوجه شو، سر ورک

ketabton.com - The Digital Library

شو، بېرته مجلس ته متوجه شو.
شېرباز د طالبانو کیسې وکړې، شېرمامد لهٔ وچکالۍ فریاد کاوهٔ.
د پیالو رېږدېدا ور نژدې کېده، نصرالله پر مېز پتنوس کېښود، پیالې یې ډکې کړې، منډه یې واخیسته، پهٔ بغل جېب کې پرتو توشلو یې شرنګا کاوهٔ...
علیمردان پورته وکتل، پر مخامخ بام دوه نجونې ولاړې وې، مینځلی سور فرش یې ور ټولاوهٔ.
سترګې یې ورپاتې شوې، لاندې مجلس یې وڅارهٔ، بیا یې وروکتل، بیا یې مجلس وڅاره، بیا یې وروکتل...
ورپاتې شو، زړهٔ یې خوږ شو، پهٔ دربېدا شو، څهٔ بدل غوندې احساس یې وکړ. شېبه وروسته یې بیا ور وکتل، یوې نجلۍ پکې سترګې ښخې کړې وې... موسکۍ شوه، چټک څرخ یې وخوړ، شاه یې ور واړوله.
پاچا د جمعې خبره وکړه. ټول جومات ته وخوځېدل...
علیمردان جګ شو، پورته یې وکتل، ناستې نجونې وشرمېدې، جګې شوې، پناه شوې، دهٔ ځان لاندې کتل...
قضا مازیګر و، لهٔ جوماته را وګرځېدل، پهٔ تنګه کوڅه ننوتل، د یوې بندې دروازې مخ ته ودرېدل، پاچا د کور پهٔ دروازه ننوت. د حجرې دروازه یې ور خلاصه کړه، ننوتل پر کټونو کېناستل، علیمردان پورته

ketabton.com - The Digital Library

وکتل، د سرۀ فرش څنډې نۀ ښکارېدې. اسویلی یې وویست، زړۀ یې بې ځایه و، خولۀ یې وچېده.
دغه پورې بام کانې وکړې، تماشه وه، دی یې تماشا کړ، فکر یې ټال وخوړ، خو داسې ټال، چې بېرته به را ونۀ زنګیږي، داسې ټال چې همغسې وشکېده او لکه یوه حادثه چې شوې وي. اه! انجامونه د جریانونو نتیجې وي، کۀ جریان بدل کړو، انجام بدلیږي، خو دۀ بدلول نۀ شوای کؤلی، دی لۀ همدغه انجامه وېرېدۀ...
تیارۀ خورېده... پاچا پورته شو، څو ګامه یې واخیستل، دېوال ته یې لاس ور اوږد کړ، پر تخته تورې بټنې وې، یوه یې پورته کړه، ژېړه رڼا خوره شوه، کاګل شوي دېوالونه ښکاره شول، تر ګروپ لاندې پتنګان ورټولېدل...
پړک شو، شېرمامد غبرګ لاسونه سترګو ته ونیول، چیت شوی میاشی یې پوه کړ.
علمیردان سګرټ بل کړ، پورته یې پوه کړ، بام ورښکاره شو. شېرباز ورکتل، سګرټ اخر شو، دۀ وغوښت، څو شوقي کشونه یې ترې وباسل. د جومات لاسپېکر پوه شو، اذان شورو شو... پاچا پورته شو، جاینمازونه یې هوار کړل، کتار ودرېدل.
علیمردان غلط شو، بیا یې نېت وتاړۀ. نیمایي کې یې سلام وګرځاوۀ، بیا یې

ketabton.com - The Digital Library

نېت وتاړۀ. اخر رکعت شو، د سهوې سجده یې وکړه. شېرمامد پۀ زوره – زوره کلیمې تېرې کړې، پر مخ یې لاسونه کش کړل.
جاینمازونه ټول شؤل، دوی پر کټ کېناستل.
شېرباز بي بي سي ونیوله. علیمردان پورته شو، بهر ووت، پر کوڅه تېر شو، ژېړو رڼاګانو ته ورنژدې کېدۀ، ګڼه ګوڼه وه، شور و، دوو هلکانو سره لاس اچاوۀ.
د (بړو) دوکان ته ورتاؤ شو، لۀ یخ پلورونکي ور تېر شو، هغه سانچه وهله... سلام یې وکړ، سګرټ یې وغوښتل، دوکاندار (کې ټو) سګرټ ورکړل، د پیسو ست یې وکړ، دۀ مننه وکړه، پۀ ذهن کې ورتېر شؤل (څۀ نرم خلک دي!!)

بړو پوښتنه وکړه:

- دا هلک نوی و، څوک دی؟

یوۀ ځوان چوندې خولې ته کړه، ویې ویل:

- لۀ پاچا سره مې ولید، د هغوی مېلمه دی.

ووت، هغوی پسې کتل... د سګرټو لۀ کوتیه یې پلاستیک وشکاوۀ، سګرټ یې خولې ته کړ، پلته یې ورته ونیوله، پۀ تته رڼا کې سپین دود

ketabton.com - The Digital Library

پورته شو...
پهٔ تنگه کوڅه ورننوت، د حجرې د دروازې مخ ته ودرېد، پورته بام ته يې وکتل، لاندې يې وکتل، لرګينه دروازه وه، شنه پرده ورته زړېده.
چورت يې بل وړ و، داسې کله نهٔ و شوی!!
لوګی يې پوه کړ، سګرټ ته يې وکتل، تر فلتره رسېدلی و، ډبی يې ور وويست، بل شوي سګرټ ته يې بل سګرټ ونيوهٔ، دود يې پوه کړ، فلتر يې خطا کړ، پښه يې پرې کش کړه، د حجرې دروازه يې ټېله کړه، پرده يې پر څنګل پورته کړه، ننوت، هغوی راډيو اورېده.
د پېښور (بورډ) څو عمومي بازارونه لرل، خو د کوڅو لهٔ دوکانونو هم نيمچه بازارونه جوړ وو، ګڼه ګوڼه پهٔ کې وه. د نهر پر غاړه مېلې کېدې هلکانؤ لامبل، شرطونه تړل کېدل. تر نهر لږ هاخوا مېدانونه وو، هلکانو کرکټ کاوهٔ، د مېدان غاړو ته د سوپ او پاپړو کراچۍ ولاړې وې.
پهٔ کوڅو کې ژېړو ګروپونو زرپاشي کؤله، شمال د تلويزيون غږونه راويستل، د نجونو د لوښو د مينځلو کړپهاری خوت، د بنګړيو شور به په کې ګډ شو. د پېغلو يوې - يوې خندا ژوندي کؤل او مړهٔ کؤل، کؤل. ژوند خپلې نښې ښکاره کؤلې... عليمردان پهٔ دغه شور کې او پهٔ دغه شور پسې مړ و.
پاچا و شېرباز بهر ووتل. دوکان ته ورغلل، يخ پلورونکي ته ودرېدل،

ketabton.com - The Digital Library

هغه اره ورواخیسته، یخ یې مات کړ، په پلاستیکي خلطه کې یې واچاوه.
پاچا دوکان ته ننوت، دوکاندار د پیپسي له دوو بوتلونو سرپوښونه لرې کړل. پاچا ځینو ملګریو ته د پیپسي ست وکړ، هغوی مننه وکړه.
بهر ووتل، شېرباز ګنې ګونې ته کتل... په لرګین کرېټ کې تش بوتلونه ایښي وو، پاچا بوتل تش کړ، په یوه خانه کې یې کېښود، شېرباز هم همداسې وکړل. پاچا یخ ور واخیست، دواړه روان شؤل...
نصرالله اوبه واچؤلې، دسترخوان یې خور کړ. پاچا ورننوت، پتنوس یې لاس کې و، دوه کاسې ښوروا یې پر دسترخوان کېښوده، د ډوډۍ وړؤل شورو شول...
ګړب شو، دوی شاته وکتل، نصرالله پر چیلمچي پښه ایښې وه، ځان یې کابو کړ، ننوت، په پتنوس کې د غوښې او سلاتې قابونه ایښي وو.
د علیمردان زړه نیولی و، نورو شخوند واهه...

شېرباز لاس پورته کړ، لوښي یې اړخ ته کړل، پاچا پورته شو، پتنوس یې ورسره واخیست، نصرالله په منډه حجرې ته ورغی، اوبه یې واچولې.
پاچا وویل:

- کوټه تپغلنه ده. درځئ، چې بهر کټونو ته شو.

علیمردان وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- زهٔ به مې ترور ووینم.

پاچا، نصرالله ته نارې کړې، هغه پهٔ منډه ورغی، دواړه کور ته ننوتل، پاچا پهٔ غاښ کې پلتهٔ وهله، بالښت یې سم کړ، د کټ پر لنګه کېناست. د باندې غږ شو، د پاچا نوم یې اخیست، دی ور ووت، پرده پورته شوه، هلک یې ورسره ننویست، ټول ورجګ شول، ګرمه ستړي مهٔ شي یې وکړه.

همغه سپینکی هلک و، چې پهٔ سروبي کې موټر ته وروستی ورختلی و.

ketabton.com - The Digital Library

درپیم څپرکی

تندی یې نیولی و، د سر خوږ یې بهانه کړ، پاچا د ډاکټر ست وکړ، علیمردان (نهٔ) وویل. دی پاتې شو، نورو هغو کوېلونه واخیستل، ریشکې ته وختل.

پاچا بلد و، د کویلونو نوی مستري یې وموند. د پراخ دوکان مخ ته یو پنډ سړی ناست و، د زاړهٔ مستري پهٔ پرتله ارزانکاری و، د ښهٔ کار لاپې یې کولې. کویلونه یې وسپړل، تر کار یې خبرې ډېرې وې...

علیمردان د زړهٔ جاگیر بایللی و، دهٔ هېڅ نهٔ غوښتل، خو هر څهٔ یې

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل، فرشته هر څهٔ وه!! زړهٔ یې تنګ شو، بهر ووت، کوڅهٔ یې وڅارله، بېرته ننوت، ځمکنی پکی یې سم کړ، د توت سیوري ته پر کټ وغځېد.
پر بام د ماشومې غږ شو، اوچته جګ شو، پورته یې وکتل، ماشومې بال ور واخیست، لاندې یې خطا کړ، بېرته ښکته شوه.

ډډه یې ووهله، سګرټ یې بل کړ، پورته یې کتل، لکه اسمان چې ځمکه شوی وي او ټول ژوند هلته وي. د سګرټ ایره یې وڅنډله، پورته یې وکتل، نجلۍ ولاړه وه، ټول کاېنات حاضر و!!
کېناست، سګرټ یې وار کړ، د کور خوا دروازې ته یې وکتل، بنده وه. پورته یې وکتل، نجلۍ ولاړه وه، سترګې یې سره وجنګېدې، زړونه بدل شول، فکرونه بدل شول، ژوند بدل شو، کاېنات بدل شو، هر شي مهرباني کوله. ورکتل یې... نجلۍ وخندل، شاه یې واړؤله ښکته شوه.
پهٔ چورت کې شو، دغه شېبه یې بیا غوښته، دا کاېنات یې ولاړ غوښتل، وخت یې غلام غوښت، دوه سترګې یې بام ته نیولې وې... خو کاېنات څرخ خوړ او منظرونه یې بدلؤل.
بام ته یوه پړه ور خطا شوه، ځیر شو، بله نجلۍ وه، خځلې یې ټولولې، علیمردان ته یې پټ – پټ کتل... علیمردان حیا کوله.
فرشته بیا ور وخته، دواړو خځلې ور ټولولې، دهٔ ور وکتل، نجلۍ حیا

ketabton.com - The Digital Library

کوله، نظر به ترې یاغي شو.
علیمردان بدل شو، بې عقله شو، بې فکره شو، هر څهٔ یې هېر شول، بېخي بل څوک شو. نجونې ښکته شوې. علیمردان بام ته کتل...

- اه! دا نجلۍ!! کهٔ لاړم هم، ټول به ورسره پاتې شم...

ګړب شو، پهٔ بیړه یې شاته وکتل، نصرالله وویل:

- مور مې دې غواړي.

- تهٔ ورځه درغلم.

نصرالله منډه کړه، علیمردان تشناب ته ورغی، نلکه یې سسته کړه، ځړېدلی سر ناست و، پهٔ چورت کې و...
مخ ته یې اوبهٔ واچوئلې، لمن یې چپه کړه، پر مخ یې وسولوله، کور ته دننه شو. انګړ کې وټوخېد، ګل روپۍ ور پورته شوه، لاس یې ورکړ، پر مخ یې ښکل کړ، پر کټ کېناستل.

ګل روپۍ وویل:

- وطن پهٔ څهٔ غوره کې دی؟

ketabton.com - The Digital Library

- ښهٔ دی، گوزاره کوو. زړهٔ مې دی را مسافر شم، دلته به څهٔ خاورې پهٔ ایرو ورگډوو...

نصرالله اوبهٔ راوړې، دهٔ ته یې جام ونیوهٔ، پهٔ سر یې واړاوهٔ. گل روپۍ تسبې اړولې، د ساخته گي غاښونو کړپا یې خته.
علیمردان پهٔ چورت کې و... رویا ورغله، دی ودرېد، ځړېدلی سر ولاړ و، هغې لاس ورکړ، دی بېرته کېناست.
نصرالله لهٔ کوټنۍ راووت دوه هگۍ یې پهٔ لاس کې وې، پخلنځي ته یې منډه کړه. لهٔ تنارهٔ دود پورته کېدهٔ...
رویا ورغله، توده ډوډۍ یې ورته ونیوله، علیمردان سر پورته کړ، یوه مړۍ ډوډۍ یې ترې بېله کړه، ځړېدلی سر ناست و، خولهٔ یې ښورېده.

نصرالله پهٔ خوشالۍ وویل:

- کهٔ زړهٔ دې پهٔ تنگ وي، بازار ته به لاړ شو.

مسکی شو، ترور ته یې وکتل، هغې وویل:

- لاړ شئ، سات به مو تېر شي.

بل جام اوبهٔ یې وڅښلې، پورته شو، پلاستیکي څپلکې یې پښو کړې، نصرالله منډه واخیسته دی ورپسې ووت.

ketabton.com - The Digital Library

شاته يې وکتل، لرګينه دروازه وه، شنه پرده ورته زړېده!
پوښته يې وکړه:

- دغه د چا کور دی؟

نصرالله وخندل، عليمردان وارخطا شو، پهٔ بيړه يې وويل:

- ولې دې وخندل؟

- نوم يې د خندا دی؟

- پوه دې نهٔ کړم!!

- حاجي دسترخوان نومېږي، رويا، فرشتې ته هر وخت وايي، نومونه پهٔ پيسو دي؟

دواړه وخندل، عليمردان ساه واخيسته، فکر يې بدل کړ. ورو يې وويل:

- دا د کوم ځای دی، چې داسې نمونه نوم يې دی؟

- د ننګرهار دی، غټ رنګه تلويزيون غږوي.

- داسې خلک ډېر بد وي، کهٔ څنګه؟

ketabton.com - The Digital Library

- نه! ښهٔ خلک دي، کاسه دود ورسره لرو، خوندور شیان پخوي، لونې یې موږ کره راځي، یوه یې ډېره شوخه ده، مور یې کنچنۍ بولي.

نصرالله وخندل، د بادیوې کیسه یې را واخیسته، علیمردان خبره بدله کړه، بیا یې وپوښت:

- کنچنۍ خو بد نوم دی، ولې یې ورته اخلي؟

- شوخه ده، پهٔ کور کې لهٔ ماشومانو سره کرکټ کوي، غالېجنه ده، غټه ده، کنه روزانه به مې وهله.

... شور او زوږ را نژدې کېده، د هندوانو، امونو او شربتونو رېړې ولاړې وې، تر سرک پورې غاړه کبابي ناست و، ها خوا د ګنیو د قېچي کړچونه ختل، دې یؤ څو ختکي کؤټه وو.
مخکې لاړل، عمومي سرک ښکاره شو، ګنې رنګه ډبې تېرېدې، کیلینډرانو یې خلک وربلل.
علیمردان د هندوانو یوې ډېرۍ ته ودرېد. بیه یې کړې، د پنځوس روپیو یې وتللې. نصرالله وویل:

- د پنځوس روپو ډېر شی کېږي.

ketabton.com - The Digital Library

- کور ته یې وړو.

نصرالله وشرمېد:

- نه، پاچا لالا مې یې هر وخت راوړي، تهٔ خو مېلمه یې، شرم دی.

علیمردان موسکی شو.

پلورونکي درې هندوانې بېلې کړې، په ډاډ یې وویل:

- پهٔ چاقو یې ووهم؟

- هو، خو بیا مجبور یې پلاستیک را کړې.

درې واړه یې ووهلې، سرې وې، د یوې هندوانې وهلې ترازه یې علیمردان ته ورکړه، هغه لږ وخوړه، پاتې یې نصرالله ته ونیوه، هغه ست وکړ.
دوه هندوانې دهٔ یوه نصرالله ور واخیسته. د څنګ دوکان ته ور تاو شول، پلاستیکونه یې پر ځمکه کېښودل، د لوبو موټر یې ور پورته کړ، نصرالله ور وړاندې شو، ورو یې وویل:

- زوی ته دې اخلې؟

علیمردان وخندل:

ketabton.com - The Digital Library

- نه، زوی مې لۀ کومه کړ، وړوکی هلک یم.

نصرالله وخندل، موټر یې ور واخیست، چپه یې کړ، ټایرونه یې تاؤ کړل، بېرته یې ورکړ، علیمردان وویل:

- تا ته مې اخیست.

نصرالله په خجالت وویل:

- لۀ ماسره پیسې شته، کور کې مې ساتلي دي، بیخي یې نۀ اخلم. تۀ څو کلن یې چې وادۀ دې نۀ دی کړی؟

علیمردان وخندل:

- ۲۳ کلن یم، پلار مې پر قران شریف نېټه لیکلې ده.

موټر یې کېښود، خلطې یې ورپورته کړې، تر سرک پورې یې کتل، شور خوند ورکاوۀ...
علیمردان ټوغ شو، خلطې یې کېښودې، پر جېب یې لاس وتپاوۀ، ډبی یې ور وویست، سګرټ یې بل کړ، سپین دود پورته شو.
نصرالله سګرټ ته پۀ ارمان ورکتل...
علیمردان دود پوه کړ. ورو یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- و دې نهٔ ویل، چې د دې ځای خلک ولې دومره بده خولهٔ ښوروي؟

نصرالله په خوند وویل:

- نه! لهٔ افغانستانه راغلی هر سړی وایي، د دې ځای خلک نرم دي.

علیمردان خبره بدله کړه، ویې ویل:

- تا ویل، هغې نجلۍ ته یې مور کنچنۍ وایي!؟

نصرالله وخندل:

- مور یې په غوسه کوي، فرشته په لوړ غږ خاندي، خو ماښام چې یې ورونه راشي، غږ یې ورک شي.

سگرټ یې تو کړ، ورو یې وویل:

- خندا کول بد کار دی؟

- خود!! بې ستري ده کنه!!

ketabton.com - The Digital Library

تر څنګ يې درې ټاپره کراچۍ تېره شوه، لږ مخکې رڼا ته ودرېده، علیمردان ورغی. فالوده يې راواخیسته، نصرالله هندوانې وزن کولې. علیمردان کاشوغه پهٔ خولهٔ کړه، پهٔ خوند يې وویل:

- هوښیار يې ښه!

نصرالله د غرور احساس وکړ، ډاډه شو، خبرې کول يې غوښتل. علیمردان وویل:

- د دې نجلۍ ورونه څهٔ کار کوي؟

- يؤ يې پهٔ خارج کې دی، دوه يې د مچیو کار کوي، بل يې ډاکټر دی او دا يؤ يې لکه لوفر هره خوا ګرځي.

- دا خپله څهٔ کوي؟

نصرالله وخندل:

- نجلۍ به نو څهٔ وکړي؟

علیمردان هم وخندل:

- نه! تا ویل، چې کرکټۍ ده.

ketabton.com - The Digital Library

- هو، مخکې ښوونځي ته تله، اوس یې بنده کړې.

علیمردان د نصرالله قاب ته وکتل، پورته شو، قابونه یې کراچیوان ته ونیول. خلطې یې ورواخیستې، دواړه روان شؤل.
د کوڅې سر ته ورسېدل، علیمردان پوښتنه وکړه:

- تا ویل تاسو کره هم درځي؟

د نصرالله خبره پرې شوه، د شا لهٔ خوا سلام وشو، علیمردان ور وکتل، پهٔ سروبې کې موټر ته وروستی ورختلی سپینکی هلک و. سترې مهٔ شي او روغبړ یې شورو کړل. درې سره پر کوڅهٔ ننوتل.
سپینکی هلک د پاچا تر حجرې پهٔ بیړه تېر شو، شاته یې مخ کړ، پهٔ لوړ غږ یې وویل:

- یوه دقیقه!! دروازه خلاصوم.

علیمردان او نصرالله (نه) و (نو) وکړل، سپینکی هلک شله و!!
پر لویه دروازه ننوت، د وړې لرګینې دروازې قید وکړپېدهٔ، دروازه بېرته شوه، علیمردان ست وکړ، سپینکي هلک نصرالله ته مخ کړ:

- هندوانې در واخله، کور ته یې یوسه!

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان وویل:

- خېر دی، همدلته به یې وخورو!

سپینکی هلک ور وړاندې شو، د علیمردان لهٔ لاسه یې هندوانې ورواخیستې، د پاچا د کور د دروازې مخې ته یې کېښودې، ورغی علیمردان یې لهٔ لاسه ونیوهٔ، حجرې ته دننه شول، پکی یې ولګاوهٔ، یخه هوا ولګیده. سپینکی هلک کور ته ننوت.

علیمردان بل وړ حالت محسوساوهٔ، سر وربانديې ګرځېدهٔ، زړهٔ یې را هسکېده، خولهٔ یې وچېده... اه! دا در او دا دېوال!!

دلته یوه جهانه نجلۍ اوسیږي!! دلته زهٔ یم، دلته هغه ده، دلته ژوند دی، هر عام دلته خاص دی!!

حجره یې تر نظر تېرؤله... اه! بده ورځ مې یاره ده، بېلتون مې ابدي ملګری دی، لهٔ دې سترګو پرته، لهٔ دې پهٔ کړس خندا پرته به ژوند نوم ونهٔ لري!!

لهٔ حجرې کور ته وروتې دروازه خلاصه شوه، علیمردان ټکان وخوړ، پورته یې وکتل، سپینکی هلک ولاړ و. ګیلاس یې ډک کړ، علیمردان ته یې ونیوهٔ، پهٔ سر یې واړاوهٔ، جک یې کېښود، پورته شو، تلویزیون یې چالان کړ، غږ یې ورکړ، پهٔ خوند یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- کارونه مو څنګه شول؟

- پاتې دي، هغه نور لهٔ پاچا سره لاړل، زهٔ ناروغ وم، فشار مې ټیټ شوی و.

- پاچا دې ترورزی کېږي؟

- هو

- دا نور دواړه مو څهٔ کېږي؟

- کلیوال دي، پهٔ اشر، غم او ښادۍ سره شریک یو.

- څهٔ کار کوې؟

- همدا پوله و پتې!

- خبر نهٔ وم، چې پاتې یې، درته پاتې کېدم، چکر مې درکاوهٔ، تاتارا او باغ ناران ښهٔ پارکونه دي؟

کور ته وتې دروازه ورو- ورو ټک- ټک شوه، سپینکی هلک پهٔ بیړه پورته شو، ووت، بېرته راغی د پیالو رېږدېدا خته...
برقونه لاړل، تیارهٔ شوه، سپینکی هلک پورته شو، څراغ یې بل کړ، ژیړه

ketabton.com - The Digital Library

رڼا خوره شوه، کوټه تېغلنه وه.
هلک ننوت، علیمردان پورته شو، کوڅې ته یې وکتل، څپلکې پرتې وې، بېرته ننوت.
هلک را ننوت، پتنوس لهٔ سرې هندوانې ډک و، یخه وه، ښه لګېده.
کوڅه کې د ریکشې غږ شو، علیمردان د کوڅې خوا دروازې ته وکتل، ژېړه رڼا خوځېده، بهر ووت، پاچا نژدې و، حېران شو، په لوړ غږ یې وویل:

- لکه چې کور دې غلط کړی دی؟

- نه! د ګاونډ هلک لهٔ نصرالله سره ولیدم، شله و، بو یې تلم.

پهٔ لوړ غږ یې وویل:

- برقونه تللي، زموږ حجرې ته ځو، هلته هوا چلېږي.

بېرته ننوت، پنځه دقیقې ووتې، پاچا ورغی، سپینکی هلک شله و، ډوډۍ یې تیاره کړې وه. پاچا وویل:

- د حجرې انګړ ښهٔ دی، د یوهٔ کور خبره ده، هملته به یې وخورو.

ketabton.com - The Digital Library

اه! علیمردان پهٔ همدې مقام کې ابدیت غوښت، لهٔ همدې مقامه پرته یې بل هر مقام نفي غوښت، اه!... هلک د کور د دروازې پرده جگه کړه، پهٔ زوټه یې نارې کړې:

- د حجرې دروازه در بنده کړئ!

د پاچا حجرې ته ننوتل.
تر نیمې شپې کیسې وشوې. سره وخوځېدل، سپینکی هلک کور ته لاړ، دوی پهٔ حجره کې وغځېدل.
شپه پخه شوه، علیمردان ویښ و، بې حسه و، هر امکان ورته فاني او هر ناممکن ورته محسوس و...
د لاسپېکر ټکا شوه، اذان شورو شو، کېناست، اسوېلی یې وکړ، انگړ ته ووت، پر دېوال یې لاس وتپاوهٔ، د گروپ بنته یې ووهله، ژېړه رڼا خوره شوه. تشناب ته ننوت، ځړېدلی سر ناست و، شېرباز کلیمې ویلې، ژر- ژر یې اودس وکړ، انگړ ته راووت.
لمونځونه وشؤل، شېرباز تسبې اړولې، شېرمامد وظیفات راویستی و، علیمردان وغځېد.
ترپ شو، پر غولي دسترخوان پروت و، نصرالله سپینه خولۍ پر سر کړې وه، پهٔ منډه ووت، چای جوشه یې ور وړه، پاچا دوه قابونه پهٔ لاس کې نیولي وو، پر دسترخوان یې کېښودل، لهٔ ماینچو تپونه پورته کېدل.

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان پورته شو، بهر ووت، مخ یې ووینځهٔ، بام ته یې وکتل، د لاچي ونه شمال خوځؤله...

وطن ته تګ چورتي کړی و، څهٔ به کېږي، ژوند به څنګه وي؟ څهٔ وو، څهٔ ور وشول!!

پاچا ووت، شېبه وروسته پهٔ تنګه کوڅهٔ کې د رکشې غږ را نژدې شو.

شېرباز و شېرمامد ووتل، علیمردان خفه و، د وروځو منځ یې د ښي لاس پهٔ دوو ګوتو نیولی و. هغوی مستري ته ورغلل، علیمردان پاتې شو.

پهٔ انګړ کې لمر لګېدهٔ، کټ یې وخښاوهٔ، د توت ونې ته پرېووت. پورته یې کتل، بادیوه پرېده، متوجه شو، غږ یې وکړ: (نصرالله!)

نصرالله ځواب ورکړ، دی یې وروغوښت.

پورته شو، وړه شیشه یې مخ ته ونیوه، څپلکې یې پر پښو کړې، کور ته وتې دروازه یې تېله کړه، پرده یې پورته کړه، دننه یې وکتل، ګل روپۍ سابه پاکول، رویا لوښي مینځل، نصرالله تار ته ټکانونه ورکول، ورغی، لاس یې چترۍ کړ، پورته یې وکتل، نصرالله وویل:

- اوس خو مو اندیوالي شوه، چې پاچا لالا ته مې و نهٔ وایې!!

سترګې یې چوغې کړې، بادیوه پوورته وه، سپین تار تر یوهٔ ځایه ښکارېده.

ketabton.com - The Digital Library

نصرالله په ارمان وویل:

- نشته کنه، چې بله بادیوه وای، تا به مې جنګ لیدلی و!!

بادیوه ټیټه شوه، ژر- ژر یې تار ورټول کړ، هسکه شوه، څو ټکانونه یې ورکړل، لاس یې پر سینه کلک - کلک لګېدهٔ.
د کلا دروازه بېرته شوه، یوه پاکه ماشومه ور ننوته، د وړو سپېرونی یې پهٔ لاس کې و، د تنارهٔ پر غاړه یې کېښود. علیمردان ور وکتل، رویا ولاړه وه، بېرته بادیوې ته ځیر شو.

نصرالله پهٔ خوند وویل: (څرخه نهٔ شې تاوولای؟)

علیمردان څنګله ماته کړه، د چپ لاس پر مړوند یې د څرخې غټه خوا کېښوده، د ښي لاس پر درېو ګوتو یې څرخوله...
د کلا دروازې ګړب کړل، نصرالله ور وکتل، ویې وخندل:

- کنچنۍ ده!!

اه! علیمردان څرخه او د زمانې څرخونه هېر کړل، نجلۍ ته یې وکتل، ټول ور پاتې شو، هغې لهٔ سره د وړو کلپي ښکته کړه، علیمردان ته یې وکتل، اه! تکرار ولې لهٔ دې شېبې سره وران دی!!

ketabton.com - The Digital Library

خوش اوازې فرشتې لوړ غږ وکړ: (رویا! وه رویا!)

لهٔ کوټې یوه چاغه نجلۍ ور ووته، چټک گامونه یې واخیستل، د دواړو خولې موسکې وې، رویا لاس ور اوږد کړ.
اه! د ځمکې پهٔ انسان کې دومره اثر نهٔ وي!!
زړهٔ یې دربېدهٔ، تېزه- تېزه ساه یې اخیسته، سترگې به ترې یاغي شوې، فرشتې ته به یې وکتل، رویا دواړو ته په نوبت کتل، زمانې همدومره لږ احسان کړی و!!
دواړه د تنارهٔ پر خوا ور روانې شوې، د فرشتې پېکي ټالۍ خوړلې...
علیمردان برندې ته وروکتل، د گلروپۍ شا وه.
د نظر ټول ازل او ابد یې پر فرشتې ور خښ کړ، بې واکه شو، څرخه یې کېښوده، ورو یې وویل:

- زهٔ لاړم، لهٔ هغې نجلۍ شرم دی.

نصرالله د نیوکې پهٔ بڼه وویل:

- نه! تار مې انجړېږي، کهٔ نهٔ یې تاووې، ژر لاړ شه، پهٔ رویا او فرشتې یې تاووم.

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان شاته وکتل، رویا او فرشته د تنارهٔ تر خوا ولاړې وې.
چرخه یې بیا ور واخیسته، تار یې تاواوهٔ، لهٔ شا یې مسته او ژوندۍ خندا واورېده، څرخه یې پر ځمکه کېښوده، ګړندي ګامونه یې واخیستل، حجرې ته ورغی، پر کټ یې ځان ور خطا کړ، تېزه - تېزه ساه یې اخیسته، پهٔ ځان یې واک نهٔ و.

پورته یې کتل... پر اړخ شو، لهٔ کوره د فرشتې اواز راغی:

- خېر دی زهٔ یې را کوځوم، کهٔ را نه ونښته، نغد تاوان یې واخله!

نصرالله په انتقاد وویل:

- تا دغسې ډېر تاوانونه را کړي دي، هغه بل ځل دې بال هم ورک کړ!!

فرشتې وخندل.

اه! زما تاوان پهٔ چا دی؟ زما انجام څهٔ او د څهٔ دی؟ سترګې یې ډکې شوې... لکه د علیمردان زړهٔ، چې بادیوه وي، پر هوا شوی وي، فرشته یې باید را ښکته کړي.

ketabton.com - The Digital Library

سوړ اسویلی یې وکیښ، پورته شو، بره یې وکتل، بادیوه پهٔ را ټیټېدو وه.
ورو گامونه یې واخیستل، تر حجرې کور ته وتې دروازه یې نیمکښه کړه، دننه یې وکتل، گل روپۍ نهٔ ښکارېده، فرشتې پورته کتل، د بادیوې تار ته یې لاس ور واچاوهٔ، نصرالله ټنډه تروه کړه، فرشتې بادیوه را ښکته کوله... نصرالله ښکته شو، څرخه یې ورپورته کړه، تار یې تاواوهٔ.
رویا ورغله، تر خوا یې ودرېده، خولهٔ یې وښورېده، فرشتې د حجرې خوا ته وکتل، نصرالله ته وغږېده، تار یې ورکړ، علیمردان دروازه پورې کړه، د حجرې لهٔ انگړه کوټې ته ننوت، پرېووت، چورتونو پهٔ مخه کړ...لکه لاهو شوی مړی، هېڅ خبر نهٔ و، چې مزل تر کومه او منزل چېرته دی!!
د کلا دروازه بې درېغه خلاصه شوه، (درب) یې شو، پهٔ دېوال ولگېده، لړزېدلې پورې شوه. نصرالله ورننوت، پیسې یې ورته ونیوې، دواړه پهٔ سودا پسې بازار ته ووتل.

ketabton.com - The Digital Library

څلورم څپرکی

پنډ برېتور سړي سګرټ کنکشن کړ، لوګی یې پورته کړ، یؤ تور وچ سړی ورمخکې شو، پر مېز یې د شیدو چای کېښود، پر اوږه پرته لته یې سمه کړه، شاته غلی ودرېد. دروازه ورو را خلاصه شوه، یوې دنګې نجلۍ برېتور سړي ته وکتل، هغه اشاره وکړه، نجلۍ ورننوته، پر چوکۍ کېناسته پښه یې پر بله واړوله، غټ ـ غټ ورنونه یې ښهٔ ترا ښکاره شؤل. نجلۍ پهٔ څنګ وکتل، تور سړی ولاړ و، برېتور اشاره وکړه، هغه ووت.

نجلۍ پهٔ ادب ور وړاندې شوه، دوسیه یې خلاصه کړه، برېتور څهٔ ولوستل، نجلۍ غلې وه، برېتور وویل:

- ستړی یم!

نجلۍ مسکۍ شوه، ورجګه شوه، څهٔ یې وویل، برېتو وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- ورغږ کړه!

نجلۍ روانه شوه، برېتور يې بدن ته کتل، د سګرټ ايره يې وڅنډله.

نجلۍ را ننوته، شاته يې سپينکی هلک ولاړ و، درې سره پر چوکۍ کېناستل. سپينکي هلک درې عکسونه پر مېز کېښودل، نجلۍ پورته شوه، عکسونه يې برېتور ته ورکړل، هغه مخ ته ونيول، دوه عکسونه يې څنګ ته کړ، په نا رضايتۍ يې وويل:

- د دوی عمر ډېر دی، تېرېږه ترې!

سپينکی هلک منتظر و، هغه درېيم عکس هم وکوت، پر مېز يې کېښود، سوړ شوی چای يې غوړپ کړ، سپينې سکرترې او هلک د برېتور سړي سترګو ته کتل...
سپينکی هلک غلی ناست و، برېتو پر مېز ايښې بټنه زور کړه، وچ سړی را ننوت، برېتو څوک را وغوښتل، شېبه وروسته دوه سپينې چپنې پر غاړه ډاکټران را ننوتل، برېتو عکسونه ورکړل، خبره وشوې، ډاکټران ووتل.
سکرتره ناسته وه، هلک ورته په سترګو کې اشاره وکړه، سکرترې د برېتور مخ ته وکتل، ورو يې وويل:

- د کارما (سپينکي هلک) د وروستي مېشن پيسې پاتې دي.

ketabton.com - The Digital Library

مشر سر وښوراوۀ، غوږۍ یې ورپورته کړه، وغږېد. شېبه وروسته یو بل برېتو را ننوت، توره کڅوړه یې پۀ لاس کې وه، سپینکي هلک ته یې ونیوله، هغه ورواخیسته، سر یې ټیټ واچاوۀ. برېتور، بل برېتور او سپینکی هلک رخصت کړل.

سپینکي هلک خفیفه رېږدېدا محسوسوله، د کڅوړې خولۀ یې خلاصه کړه، پۀ دهلېز کې چټک روان شو، درېیم منزل ته ښکته شو، د یوې کوټې غټې شیشې ته تم شو، د سپین چپنو شا وه، پۀ څۀ بوخت وو.

دویم منزل ته ښکته شو، وسله وال سړی برگ ناست و، دی یؤ اړخ ته پۀ څوکۍ کېناست، کڅوړه یې خلاصه کړه، پیسې یې وشمېرلې، دوه نیم لکه پوره وې، شپږ لوټونه یې بېل کړل، د وتو پۀ وخت کې یې برگ سترگې سړي ته ونیول، هغه مسکی شو او وغوړېد.

دی پۀ زینو ښکته شو. څوکېدار پرې چغه کړه، دی ځای پر ځای سرېښ ودرېد، پورته یې وکتل، پۀ زینو کې ورټوغ سړي پورته وغوښت.

وروخوت، سکرتره ولاړه وه، ارایش یې خراب شوی و، وینښته یې جړ وو. د دۀ مخ ته یې عکس ونیوۀ، عکس والا د مشر لۀ خوا تایید شوی و. دی مسکی شو، خو پۀ عین وخت کې نا ارامه هم شو، گران کار ور لۀ غاړې شوی و. سکرترې عکس پۀ دوسیه کې کېښود، دی یې رخصت کړ.

کارما (سپینکی هلک) د اول منزل تشنات ته ورننوت، لږ اوبۀ یې خوشې

ketabton.com - The Digital Library

کړې، کڅوړه یې پرانیسته، پیسې یې پهٔ زېرپیراهني او نېکر کې پټې کړې. بیا یې اوبه خوشې کړې، غاړه یې تازه کړه، چټک گامونه یې واخیستل، پهٔ سپینه کاشي یې د څپلیو خاپونه پاتې شؤل، بېرته تاو شو، قدمونه یې وران کړل، پهٔ بېرته راوتو کې یې څښېدلي قدمونه واخیستل، سپینه کاشي خړه شوه، شاته یې وکتل، پهٔ بیړه ووت.

د مخې پر جېب یې لاس وتپاوهٔ، لږ یې سره بېرته کړ، سر یې ور ټوغ کړ، درې زرگوني یې پهٔ کې ورشمېرل.

یؤ ټوپک پهٔ لاس سړی ورپورته شو، دروازه یې خلاصه کړه، سپینکی هلک شپږ تعمیره مخکې ودرېد، ژېړ موټر راښکاره شو، لاس یې ورکړ، پهٔ بیه کې سره جوړ شؤل، پهٔ کې سپور شو، ډراېور سندره لگولې وه، خوند یې ور نهٔ کړ، باطني نا ارامي یې محسوسوله، دروند اسوېلی یې وکړ، تر بورډ بازاره دواړه غلي وو...

فېز تري چوک ته ورسېدل، د خوړ بوی خوت، سپینکي هلک جېب ته لاس کړ، ډراېور ته یې پیسې ورکړې، ښکته شو، څو گامه پیاده لاړ، پهٔ ټکسي پسې یې کتل، پناه شوه.

سرک ته یې کتل، د رکشې ټراری رانژدې کېده، لاس یې ورکړ، کرایه یې سره و نهٔ ویله، لږ مخکې د ناصرباغ روډ پهٔ سر ښکته شو.

پر رېړه ډک- ډک امونه ایښي وو، ښهٔ ورته وایسېدل، ورتاؤ شو، یوه درې

ketabton.com - The Digital Library

يې وتلل، خلطهٔ يې پر کراچۍ پرېښوده، څو گامه لاړ، په تارينه پنجره کې سپين کرکره يې چرگان بې دمې ولاړ و، تيگا يې وهله... بيه يې وويله، قصاب چرگه حلاله کړه، په پلاستيک کې يې واچوله، اولې رېړۍ ته ورغی، د امونو خلطهٔ يې ورپورته کړه، پورې غاړه ريکشې ولاړې وې، وروخوت، شېبه وروسته د تنگې کوڅې په سر کې ښکته شو.

ketabton.com - The Digital Library

پنځم څپرکی

نصرالله او رویا کټ پورته کړ، د انګړ منځ کې یې کېښود، ډنډه یې پکی یې چالان کړ، ګل روپۍ برنډه کې ناسته وه، جاینماز خور و، پورته شوه، کات یې کړ، تسبې یې غاړې ته واچولې، انګړ ته ورغله، پر کټ کېناسته، پورته لاچې ګانو ته یې کتل.

رویا روانه وه، څورب بدن یې ښورېدهٔ، توره خلته یې پهٔ لاس کړه، پر نغري ایښې چای جوشه یې ور پورته کړه، وړه ارمونه یې چاېنکه یې ډکه کړه، پخلنځي ته روانه شوه.

نصرالله لمونځ وکړ، لهٔ کوټې را ووت، برنډې ته پهٔ ولاړه ستنه کې غټ میخ ټک وهل شوی و، ټوپ یې کړل، خولۍ یې پهٔ کې بنده کړه. ترموز ته یې وکتل، ورغی، ګیلاس یې ډک کړ، واړهٔ ډېران ته یې کتل... ورغی، یؤ موټی خاوره یې پورته کړه، مخې ته یې ونیوله، ځمکې ته یې خوشې

ketabton.com - The Digital Library

کړه، درنده خاوره پر ځمکه پرېوته، نرۍ هغه باد یوړه، د شمال لوری یې مالوم کړ. رویا پهٔ بیړه ورغله، څورب بدن یې ښورېدهٔ، نصرالله منډه کړه، د مور شا ته پټ شو، رویا پهٔ انتقاد وویل:

- نهٔ د جارو ډکی پریږدې او نه درنه ځای پاک پاتې کېږي!!

گل روپۍ وویل:

- خېر دی، لهٔ باندې وتو ورته ښه ده، ماشوم دی.

رویا تاؤ شوه، وړوکی لرگین مېز یې راووړ، د مور مخې ته یې کېښود. تر برندې لاړه پهٔ پتنوس کې یې پیالې کېښودې. ټیټه شوه پتنوس یې پر مېز کېښود، پیالې یې ډکې کړې.

گل روپۍ، نصرالله ته مخ کړ: (حجرې ته ورشه، کهٔ علیمردان ویښ وي، چای ته یې را وله.)

نصرالله منډه کړه... دروازه پهٔ گړب خلاصه شوه، علیمردان ټوپ کړل، بهر یې وکتل. نصرالله پهٔ لوړ غږ وویل:

- ادې مې دې غواړي!

نصرالله پهٔ منډه ووت، کور ته وتې دروازې گړب کړل، مور یې ور وکتل:

ketabton.com - The Digital Library

- وینې و؟

- هو.

علیمردان رانغی.

رویا یې مور ته وویل:

- نور چای به وکړم، هملته دې یې ور وړي!

نصرالله پهٔ پیاله کې کاشوغه وهله، گل روپۍ مخ ور واړاوهٔ:

- ورشه ورته ووایه، چې مور مې درسره کار لري.

نصرالله منډه کړه، د حجرې د دروازې گړب شو، علیمردان پر کټ ناست و، بام ته یې کتل. نصرالله وویل:

- د مور مې درسره کار دی.

علیمردان څپلکې پر پښو کړې. نصرالله دروازه خلاصه ونیوله، علمیردان ووت، نصرالله ورپسې په چیندرو ټوپکې وهلې.

رویا ورو وویل:

- بوره درته واچوم؟

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان غلي وویل:

- نه!

ترور یې وویل:

- پهٔ خپل کور کې څوک ست نهٔ کوي.

ځړېدلی سر ناست و، ویې ویل:

- گرمي ده، چای مې زړهٔ ته نهٔ کېږي.

رویا جگه شوه، مېز یې وځښاوهٔ، پهٔ منځ کې یې کېښود، غبرگې پیالې یې پرې کېښودې.

د کټ د کشولو غږ شو، څنگ ته یې وکتل، رویا لرې کټ واچاوهٔ، پرې کېناسته، علیمردان ځړېدلی سر ناست و، گل روپۍ وپوښت:

- کهٔ ډېر ناروغه یې، چې ډاکټر ته دې ورولې؟

- نه ترورې، فشار مې ښکته و، بهر ووتم، پیپسي کې مې مالگه واچوله، اوس ښهٔ یم.

نصرالله غږ وکړ:

ketabton.com - The Digital Library

- همداسې یوازې یې څښه!

علیمردان رویا ته ور وکتل، هغې نصرالله ته وکتل، ویې خندل، دهٔ سر ښکته واچاوهٔ. دروازه وټکېده، نصرالله ورغی. پهٔ منډه راغی. مور ته یې کړل:

- ببو ده، وایي، د دینکي مور مړه شوې، کهٔ ورځې؟

گل روپۍ افسوس وکړ، اسویلی یې وکړ، رویا ته یې د غټ ټیکري وویل، هغه پورته شوه، چټکه روانه شوه،کوټې ته ننوته، شېبه وروسته را ووته، مور ته یې سپین ټیکری ونیوه، هغې څپلکې پر پښو کړې، ټیکری یې پر سر کړ، روانه شوه.
نصرالله پورته شو، بادیوه یې را واخیسته، رویا هېڅ و نهٔ ویل، پورته شوه، چای جوشه یې ور پورته کړه، پیاله یې ور ډکوله، علیمردان انکار وکړ، رویا پر مخامخ کټ کېناسته.
علیمردان پورته وکتل، رویا ورته ځیر وه، بېرته یې سترگې ښکته کړې، شېبه وروسته یې بیا ور وکتل، هغې ورکتل... شاته یې وکتل، نصرالله د بادیوې تار بندي کوله، بېرته یې رویا ته وکتل، هغه موسکۍ شوه، په خوند یې وویل:

- یوه خبره وکړم؟

ketabton.com - The Digital Library

زړهٔ يې دربېدهٔ، ورو يې وويل:

- هو!

- فرشتې ته دې بل رقم کتل.

وار خطا شو، پهٔ بيړه يې وويل:

- نه، داسې نهٔ وه، هغې ته مې نهٔ کتل، لهٔ پرونه پهٔ فکر کې وم، چې دا شک به کوې. هېڅوک بايد خبر نهٔ شي، بده ده.

- هو! د ويلو خبره نهٔ ده. فرشته ډېره ښه نجلۍ ده. څو شپې نورې کوې؟

- مالومه نهٔ ده، کهٔ نن کويلونه جوړ شول، سبا ځو.

- هغې خو ځکه بيړه لرله، يوه خبره مې يې راوړې ده.

عليمردان بيړې واخيست، په تلوسه يې وويل:

- څهٔ يې درته ويلې؟

رويا پهٔ ناز وويل:

- پهٔ خولهٔ مې ولاکه راځي.

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان لاړې تېرې کړې، خولهٔ یې وچه شوه، اوبهٔ یې وغوښتې، رویا پورته شوه، خرامانه روانه شوه، پر ترموز نسکور گیلاس یې ور واخیست، کنگال یې کړ، د ترموز نلکې ته یې ونیوهٔ.
گیلاس یې ور وړاندې کړ، هغهٔ واخیست، اوبهٔ یې وڅښلې، رویا ور کتل، د علیمردان زړهٔ دربېدهٔ، بې قراره و، پهٔ وارخطایی یې وویل:

- گوره، چې څوک خبر نهٔ شي!!

- نه، د فرشتې ټول رازونه راسره دي. ملگرې مې ده.

- نور یې څهٔ ویل؟

- څهٔ کار کوي، څنگه راغلی دی، څهٔ مو کېږي، کله ځي...؟

علیمردان بې اختیاره وویل:

- زما صفت به دې ورته کړی و!!

رویا مسکی شوه:

- و مې کړ، ویل یې د صفت لایق دی.

ketabton.com - The Digital Library

کېفیت یې بدل شو، زړهٔ یې دربا پېل کړه، اول ځل داسې شوی و، سترګې یې اوښلنې شوې، پهٔ تلوار یې وویل:

- ورته و دې نهٔ ویل، چې اخر به څهٔ کېږي؟

رویا د دروازې پر لور وکتل، نصرالله یې وڅارهٔ، ورو یې وویل:

- نهٔ پوهېږم، خو عکس دې یې غوښت.

نا لیدلی جهان یې محسوساوهٔ، حالت نوی و، خو عشق لکه د ازل کانې، پهٔ روغ سر یې راپرېوتی و.

پهٔ بیړه پورته شو، ویې ویل:

- د کویلونو مالومات نهٔ کېږي، زهٔ ځم عکس باسم، سبا یا بل سبا یې ایله را کړي.

علیمران پاک کالي وغوښتل. رویا پورته شوه، شېبه وروسته مسکۍ خولهٔ ولاړه وه. هغهٔ خلطهٔ ور واخیسته، خوشاله و، پورته شو، څپلۍ یې پهٔ پښو کړې، روان شو، د کلا پرده یې پورته کړه، دروازه یې تېله کړه، پهٔ بیړه ووت، تر کوڅې تېر شو، سګرټ یې بل کړ، روان و... عکاسخانې ته ور تاو شو، هغوی ویل، ریل یې تش دی، ممکن پنځهٔ ورځې وروسته

ketabton.com - The Digital Library

عکس ورکړي. ووت، روان شو، پر عمومي سرک ودرېد، رنګه او پر
ګلانو ډکه ډبه راغله، کیلینډر د صدر نارې وهلې، ور پورته شو. شېبه
وروسته کیلینډر غږ وکړ، ګڼ خلک ښکته شول. مخکې لاړ، ګڼ
دوکانونه یې وکتل، یوهٔ دوکاندار ماښام وعده ورکړه، ننوت، خونې ته
ورغی، ایینې ته مخامخ شو، ږمنځ یې ور واخیسته، څو کورتۍ یې لرې -
برې کړې، یوه یې واغوسته، نارې یې کړې، عکاس ورغی.

ketabton.com - The Digital Library

شپږم څپرکی

د ماښام اذانونه شوي وو. علیمردان د حجرې دروازه ټک- ټک کړه، پاچا ور ووت، په حېرانتیا یې وپوښت:

- چېرته ورک وې، ډېره اندېښنه مو دې وکړه.

پهٔ پلاستیکي خلطه کې یې دوه پاکټه گولۍ او یو شربت اچولي وو، پهٔ انگړ کې ودرېد، پاچا وپوښت:

- لکه چې ډېر ناروغ وې؟

علیمردان پهٔ زړهٔ غل و، ځان یې بدل کړ، مړاوې یې وویل:

- هو، ډاکټر ویل فشار دې ټیټ دی.

حجرې ته ننوت، شېرباز و شېرمامد خفه وو، شېرمامد پهٔ خفگان وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- کهٔ ډېر ناجوړه یې، چې غم دې وخورو!!

- اوس بیخي ښهٔ یم، سیروم مې وکړ، بېخي یې راژوندی کړم. کارونه څنګه شول؟

- په مستري ډېر رش دی، څو ورځې اخلي. وار خطا کېږه مهٔ، چې کار خلاص شو، یوه ورځ چکر او بله ورځ سروبی!

زړهٔ یې ورېږدېد، کاش د جهان احاطه او محدوده همدومره وای، پهٔ څومره کې چې د فرشتې دیدن هره ورځ ممکن کېدای!!
کاش زمانه ودرېدای، کاش بل هېڅ ځای نهٔ وای، چې علیمردان ورغلی وای!!

ترپ شو، پاچا د غولي پر منځ دسترخوان خطا کړ. پهٔ مسکا یې وویل:

- تیاره ده!

نصرالله اوبهٔ واچولې، علیمردان پهٔ څنګ شو، پر بغل جېب یې لاس وتپاوهٔ، پلتۍ یې ووهله، د دسترخوان څنډه یې ور هوارواله، وېرې اخیستی و، سل و زر فکرونه ور لوېدل، زړهٔ نا زړهٔ یې ډوډۍ وخوړه.
انګړ ته ووتل، پر کټونو یې ډډې واچولې. پاچا انجړه ساکته سپخوله، د کټ تر څنګ مېز باندې یې کېښوده، کور ته ننوت. شېرباز و شېرمامد د

ketabton.com - The Digital Library

مستري کیسې کولې، علیمردان په زړۀ غل و، چتي - چتي غږ ېدۀ...
د حجرې د دروازې ګرب شو. ټولو ور وکتل، پاچا بادې چوبي ټایپ په لاس ورننوت، د کټ لنګې ته کېناست، د ټېپ سویچ یې په ساکته کې ورکړ. د واسکاتۀ پرسېدلي جېب ته یې لاس ور دننه کړ، یو بندل پیتې یې ور وویستې، و یې کتلې، یوه یې پر لاس وټپوله، ټیپ ته یې ور واچوله. د سردار علي ټکر غږ پورته شو:

((کۀ په مینه کې حېران دی، نۀ دی ګرم
د اسمان ځمکې تر میان دی، نۀ دی ګرم
کۀ سینه وهي، کۀ سر، کۀ ژاړي وینې
چې خوږ شوی په هجران دی، نۀ دی ګرم
کۀ حمید د زنخدان لۀ غمه ژاړي
په کوهي کې اوېزان دی، نۀ دی ګرم))

ټول متوجه ناست وو. علیمردان سندرې ورسره واخیست...
د اذان غږ شو، پاچا ټېپ ګل کړ. لۀ کوره شغهاری راتۀ، رویا تور دیګي ته شګې نیولې وې... اذان ختم شو، لۀ نژدې کوره د فلم غږ پورته شو، وي سي آر یې راوړی و.
یوولس بجې شوې، شېرباز تکیه وهلې وه، پاچا ور وکتل، سر یې پر لاس

ketabton.com - The Digital Library

تکیه کړی و، خوب زنګاوهٔ... پر بل کټ شېرمامد او علیمردان ناست وو، پاچا پورته شو، کوټې ته ننوت، ځای یې سم کړ، شېرباز و شېرمامد ننوتل، علیمردان کټ ته وکتل، ویې څښاوهٔ، سم یې کړ، توشکه یې خوره کړه، د کلا ګروپ یې ګل کړ. شنهٔ اسمان ته یې کتل...

د پاچا مېرمن د پلاره لهٔ کوره راغلې وه، لهٔ هریپوره یې وړوکی ورور ورسره راوستی و، د نصرالله تر خوا یې ورته کټ اچوُلی و، سرونه یې سره نژدې کړي وو، ورو - ورو پسنېدل، کیسې یې کوُلې.

علیمردان سګرټ لګولی و، خوب کډه کړې وه، لهٔ کټه پورته شو، تشناب ته ننوت، ګروپ یې ولګاوهٔ، لاس یې رېوند کړ، سات ته یې وکتل، یوه بجه وه، مخ ته یې اوبهٔ واچولې، ځړېدلی سر ناست و، لهٔ مخه یې څاڅکي څڅېدل، څهٔ پهٔ زړهٔ ور وګرځېدل، بهر ووت. کور ته وتې دروازې ته ور نژدې شو، ودرېد، پورته بامونه یې وڅارل، د دروازې ترک ته یې سترګه برابره کړه، دننه خوا پرده پورته وه، درې کټونه ښکارېدل، ځمکني ډنډه یي پکي غورس کاوهٔ، یو خوا - بل خوا یې مخ اړاوهٔ.

د دېوال سر ته یې لاس کړ، پرده یې پورې وهله، هاخوا پرېوته، لیکې-لیکې انګړ پناه شو.

کټ ته ورغی، پرېوت، اسمان ته یې کتل... اه! دا څهٔ ورک او نا محسوس جهان دی!! سترګې یې سره ورغلې، ویدهٔ شو.

ketabton.com - The Digital Library

سهار په خړه پاڅېد، مخ ته يې اوبهٔ واچوئلې، خولهٔ يې کنګال کړه، سګرټ يې بل کړ، شېرباز و شېرمامد تلويزيون لګولی و. پاچا ورننوت. دوی چای څښهٔ، عليمردان کور ته ننوت، ښي لور ته يې وکتل، رويا نغري ته ناسته وه. کوټې يې وڅارلې، برنډې ته ورغی، پر ترموز ايښی ګيلاس يې ورپورته کړ، اوبهٔ تودې وې. رويا د څنګ کوټې ته ننوته. دهٔ ته يې کتل، دهٔ شاته وکتل، څوک نهٔ وو، رويا مسکۍ شوه، عليمردان جېب ته لاس کړ، تور پاکټ يې ورورويست، پورته شو، شاوخوا يې وڅارله، پاکټ يې کوټې ته ور وار کړ، سر يې کښته واچاوهٔ، حجرې ته ورغی.
په کوڅهٔ کې د پاچا ريکشه ټرېده، درې سره ور ووتل، په کې سپارهٔ شؤل، پاچا پيته ور اچولې وه، د سندرې غږ خوت...

...عليمردان پيسې شمېرلې، غلط شو، لهٔ سره يې کړې، بيا غلط شو، شمېرلې پيسې يې شېرباز ته ونيولې، د دهٔ په حساب پوره وې.
څلور زره کلدارې پاتې شوې، شېرباز جېب ته کړې، شېرمامد موسکی شو، عليمردان ځېږدلی سر ولاړ و.
مستري کويلونه ازمېيلي وو، خپله ستاينه يې کوله... شاګرد يې دوکان ته ننوت، لهٔ کارتونو سره را ووت، استاد ته يې ونيول، هغهٔ مازې نيم کړل، پر ټولو يې وويشل. کويلونه يې د پاچا رکشې ته ور پورته کړل، دوی

ketabton.com - The Digital Library

وروختل، پاچا د ریکشې اندل وواهۀ، حرکت یې وکړ...
د نمک منډۍ یوۀ هوټل ته یې ریکشه ورو کړه، یؤ غوړ هلک ولاړ و، خلک یې وربلل، دوی ورتاؤ شؤل، د دروازې مخ ته ابدانونه ایښي وو، مخ ته برابرو شیشو کې خلک ښکارېدل. دوی ورغلل، نلکې یې سستې کړې. علیمردان خیرن صابون ورپورته کړ، لاسونه یې ومینځل، پاچا د دستمال پۀ پیڅکه خولۀ پاکه کړه، د هوټلي شاګرد ته یې وویل:

- ریکشې ته درسره خیال کوه!

هغه پر سینه لاس کېښود، پۀ درناوي یې وویل:

- بې غمه شئ جي!

ننوتل، پر تخت فرش غوړېدلی و، خلکو مړۍ وهلې، چتي پکی تود لګېدۀ... څلوېښت دقیقې ووتې، د هوټل شاګرد پۀ منډه ورغی، پر غوړېدلي دسترخوان یې چکني او توده ډوډۍ کېښوده، پۀ بیړه لاړ.
تر مخ یې د لوخو ټیکلی کېښود، ګرمه کړایي پرې کېښودل شوه، تپونه ترې ختل...
اضافه ډوډۍ یې وروغوښته، علیمردان مازې رومیان ور پورته کول...
شاته شو، پاچا وپوښت:

ketabton.com - The Digital Library

- ولې؟
- ترخه ده، معده مې ژوبله ده.
- نیمه کیلو بې مرچو کړایي به راوړي؟
- نه، موړ شوم.

شېرباز خولهٔ خوځوله، پهٔ ډکه خولهٔ یې وویل:

- پهٔ تا باندې خدای نهٔ ده خوړلې، دا ځل دربانديې پېښور ښهٔ و نهٔ لګېد.

علیمردان د زړهٔ پهٔ زور وخندل.
شېرمامد مړی جوړه کړه، د کړایي غوړ یې ور پاک کړل، پاچا اشاره وکړه، شاګرد ورغی، شېبه وروسته څلور شیشه یي بوتلونه پر تخت کېښودل شول. پیپسي یې وخښله. شېرباز پورته شو، بهر ووت، لاسونه یې ومینځل، ریکشې ته یې وکتل، بېرته ننوت، پر تخت چاغ سړی ناست و، ده پوښتنه وکړه، هغه ست و سلا وکړه، دهٔ جېب ته لاس کړ، پیسې یې ورکړې. بېرته ورغی، پر تخت کېناست.

پاچا وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- څهٔ کوو؟

شېرمامد پهٔ خولهٔ کې ډکی واههٔ، ویې ویل:

- یا الله!

پاچا مخکې شو، پر جېب یې لاس تپاوهٔ، شېرباز غږ وکړ:

- پیسې مې ورکړي.

پاچا سر وخوځاوهٔ، نا رضایتي یې ښکاره کړه.
لهٔ هوټله ووتل، بهر یې لاسونه ومینځل. د هوټلي شاګرد د ریکشې پر شیشه ساپي وهله...
پاچا ریکشې ته وروخوت، انډل یې وواههٔ، هغوی شاته کېناستل، شېرباز منځ کې و، تر کوېلونو یې پښې ور تاو کړې وې. ریکشې حرکت وکړ.
دوی د پېښور وروستۍ تماشې کولې...
د ګڼو موټرو تر منځ تېر شول، د ګرمۍ شدت مات و، خلک را وتي وو، د بورډ تر زېرزمینۍ ور تېر شول، شېرباز ټوکې کولې، نورو خندل...
پهٔ چارمارو ورواوښتل پهٔ جمرودِ رودِ تؤده هوا لګېده، حیات اباد چوک کې ډبې ولاړې وې. چپ خوا ته ور وګرځېدل، پخې بنګلې روانې ښکارېدې، ریکشه یې تاؤ کړه، پهٔ تمځای کې یې ودروله، شپږ روپۍ یې

ketabton.com - The Digital Library

ورکړې، پرچه یې واخیسته، کویلونه یې پرې وسپارل. شېرباز ولاړ و، کاغذونه یې پهٔ لاس کې و، یؤ- یؤ یې تقسیم کړ، دروازې ته سیخ شول، ټیکټونه یې ورکړل، شین چمن او پراخه ساحه ښکاره شوه.
گنې وه، یو ژیړ سری هلک ولاړ و، د یخو اوبو نارې یې وهلې. شېرباز و شېر مامد لر او بر کتل، علیمردان ځړېدلی سر روان و، پاچا یوه خوا لاس ونیو، گڼ سیوری و، ټول کېناستل.
پاچا جگ شو، د شا لمن یې وخنډله، مخامخ پر څوکیو خلک ناست وو، ایسکریم یې څاټهٔ. شېرباز و شېرمامد پهٔ ښځو پسې کتل...
علیمردان خفه و، د جدایۍ لهٔ غمه پهٔ ځان را تاو و، هر احساس بربادول کول. د پاچا تر شا یو هلک را روان و، دوه ایسکریمونه لهٔ دهٔ سره او دوه لهٔ هلک سره وو، و یې وېشل، شېبه وروسته یې کوټې چمن ته ور وار کړل.
څادرونه یې ویړ کړل، لمونځ وشو. علیمردان لهٔ خدایه هېڅ نهٔ غوښتل، هغه بل رنگ حېران و، هغه ځان ته پهٔ ځان حېران و...
پاچا څادر ټک واههٔ، مخامخ گروپونو یې سترگې یوړې، دوی ته یې وکتل، ورو یې وویل:

- نور یې خوند لاړ!

شېرباز وکتل، ښځې پهٔ نظر ور نغلې، ویې ویل:

ketabton.com - The Digital Library

- درځئ!

پر چمن څلور سیوري روان وو، تر عمومي دروازې تېر شؤل، چپ لاس ته تاو شول، پاچا ریکشه شاته دیکه کړه، لارې ته یې برابره کړه، ور وخوت، انډل یې وواهۀ، دوی ور وختل، رکشې حرکت وکړ، د سرک گروپونو اسمان تت کړی و.
ریکشه د بورډ تر بازار تېره شوه، فرعي بازار راغی، پاچا کوز شو، دوکان ته ور ننوت، بېرته راووت، خلطۀ یې پۀ لاس کې وه، ریکشې ته ور وخوت، خلطۀ یې د ریکشې تر هنډل لاندې پۀ کوټي ځای کې کېښوده، رکشې حرکت وکړ، ژیړ گروپونه تېرېدل...
پۀ تنگه کوڅه ور ننوتل، ریکشه یې ودروله، کویلونه پۀ لاس خلک حجرې ته ننوتل.
پاچا کور ته ننوت، خلطۀ یې کېښوده، د اوبو ترموز یې ورسره واخیست، حجرې ته ورغی، ترموز یې پر وړوکي کټکي کېښود. د مستري پۀ کار مجلس روان و... دروازه و ټکېده، پاچا لوړ غږ وکړ((راځه خلاصه ده!)) دروازه ورو خلاصه شوه، پتنوس ښکاره شو، هلک سر څنگ ته کړ، پرده یې پورې وهله، دروازه یې پر پښه ور پورې کړه، سپینکي هلک پتنوس کېښود، سره هندوانه قاش – قاش ایښې وه...

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ تلویزیون کې ډرامه لګېدلې وه. ټول متوجه ناست وو، سپینکي هلک سلسله وشکؤله، پهٔ لوړ غږ یې وویل:

- مېلمانهٔ خو به خفه شوي نهٔ وي؟

پاچا دوی ته ور وکتل.

شېرباز وګونېد، شېرمامد پهٔ لوړ غږ وویل:

- نه! پېښور ډېر ژوندی وطن دی، ډېر خوند یې راکړ.

سپینکي هلک وویل:

- سوات ډېر یخ وطن دی، کهٔ وخت لرئ، چې ور چکر مو کړم؟

علیمردان، شېرباز او شېرمامد تر نظر تېر کړل، هغوی نټه وکړه.

سپینکی هلک پورته شو، سر یې وخوځاوهٔ، ورو یې وویل((بېرته راځم)) مجلس پهٔ باغ ناران و. شېبه وروسته پرده پورته شوه، سپینکي هلک پنځهٔ بوتله راوړل. جېب ته یې لاس کړ، ناخنګیر یې ورووویست، د بوتلونو سرونه یې خلاص کړل. شاته شو، ډډه یې واچؤله، پهٔ خوند یې وویل((د مېلمنو مې دې قدر و نهٔ کړ، بند وم. دوبۍ ته مو شات لېږلي وو، دوه نیم لکه ګټه ایله راورسېده.))

ketabton.com - The Digital Library

دوی پهٔ حېرانتیا ورکتل... سپینکی هلک پهٔ علیمردان ښهٔ لګېده، څنګ کې یې ناست و. هغهٔ سر ټیټ اچولی و، دهٔ یې څټ ته وکتل، لږ رالاندې ترې د وینو څاڅکي ښکارېدل، ووېرېد، فکر یې لهٔ مجلسه بله خوا لاړ، سګرټ یې بل کړ، لکه پهٔ لوګي یې چې سپور وي او خور وور روان وي!!

سپینکي هلک لاس وراوږد کړ، علیمردان ټکان وخوړ، ټولو وخندل، سګرټ یې لهٔ خولې لرې کړ، د هلک خورو ګوتو ته یې سګرټ وروړاندې کړ، هغه ترې څو کشه ؤکړل، خطا یې کړ. سپینکی هلک د دوی پهٔ تګ ډېر خفه و. جګ شو اجازه یې وغوښته، پتنوس یې ورسره واخیست، پاچا ور جګ شو، د کلا دروازه یې بنده کړه.

ketabton.com - The Digital Library

اووم څپرکی

تیارهٔ سهر و، غوټې سره سمېدې... پاچا د رکشې شیشې ته ساپې نیولې وه، علیمردان ننوت، ترور یې ولیده، رویا خفه وه، خلطه یې ور وړاندې کړه، دواړه سترګې یې کېکاږلې، ویې ویل:

- خوشبو رخت دی، ګلالۍ ته یې ورکړه.

علیمردان پهٔ بیړه خلطه ور واخیسته، خدای پهٔ اماني یې وکړه، ګل روپۍ پر دواړه مخه ښکل کړ، مخ یې لوند شو، دهٔ یې پر مخ ایښي لاسونه ښکل کړل، پهٔ نهٔ زړهٔ روان شو...

د فرشتې د کور دروازه چوله وه، علیمردان پښه نیولی شو، ځیر شو، اه! فرشته وروستي دیدن ته ولاړه وه، څهٔ رقم حالت و؟ حالت و، لکه جنت

ketabton.com - The Digital Library

او دوزخ چې سره ګډ شوي وي.
پاچا ریکشې ته کېناست، انډل یې وواهۀ، دی ورتېز شو، قدمونه یې دراندۀ وو، ور وخوت، ریکشه د کوڅې سر کې وګرځېده. پاچا وویل((خدای دې وکړي، چې خفه شوي به نۀ یاست؟))

ټولو نا او نو وکړل. ریکشه جمروډ روډ ته سیخه شوه، هوا یخه لګېده، ټولو بهر کتل... شېبه وروسته تر چهارمارو او نمبر چهار ورتېر شول. ګڼه ګوڼه وه د حیات اباد چوک د تهانې مخ ته دوه پولیس ولاړ وو.
پاچا ریکشه تاؤ کړه، کتار فلاینکوچونه ولاړ و.کویلونه یې یوې خوا ته ښکته کړل. دوی یوۀ اړخ ته ودرېدل. پاچا لۀ کیلینډر سره وغږېد، اشاره یې وکړه، کویلونه یې ور وړل، د فلایکونچ سر ته یې ور جګ کړل. پاچا ټولو ته ور غاړې ووت، ریکشه یې تاؤ کړه، شېبه وروسته پناه شو.
سورلۍ منتظرې وې... کیلینډر یو سړی تر مټ نیولی و، و یې خېژاوۀ، موټر حرکت وکړ، پۀ بیړه لۀ هډې ووت، دوړې باد- راباد شوه.
علیمردان وښورېد، د رویا ورکړې، خلطۀ یې تر چپ کوناټې لاندې کېښوده. کیلینډر د دعا غږ وکړ، ټولو خولې وخوځولې، موټروان د موټر د منځ پۀ شیشه کې وکتل، شاته سورلۍ یې وڅارله، پیته یې ور واچوله، د سندرې غږ خوت... علیمردان یې ډوب کړ، داسې، لکه پۀ دنیا کې چې همدا یؤ حالت وي!!

ketabton.com - The Digital Library

اتم څپرکی

ژیړ مازیګر و، لمر پهٔ خپلو وینو کې غرک و، ګڼ خلک تر ترانسفرمر خونې را تاو وو، کویلونه یې لګؤل.
زرین د پښو پهٔ سر ناست و، پرتوګاښ یې زنګېدهٔ، شېرباز ته یې مخ کړ:

- چکر مو وواهۀ؟

شېرباز موسکی شو، پهٔ غاښ کې یې ډکی واهۀ، پهٔ بې تفاوتۍ یې وویل:

- څهٔ مزې مو وکړې، ګرمۍ پاخهٔ کړو!!

ketabton.com - The Digital Library

ټولو تاکید کاوهٔ، چې د برېښنا لګښت دې کم شي. ماښام تیارهٔ مهال هر څهٔ برابر شول، دعا یې پرې وکړه، سروبی روښانه شو. ټول کورونو ته وخوځېدل... په سیند کې د تپې ګروپونو لامبو وهله.
لومړی ماسختن، چې ډوډۍ وخوړل شوه، ډلې- ډلې هلکان د علیمردان دوی درمند ځای ته ور روان وو... شېرباز و شېرمامد پهٔ خوند کیسې کولې، خلک غوږ وو، د ژېړ ګروپ مخې ته پتنګانو رپ وهل، ځمکني ډنډه یې پکې مخ ګرځاوهٔ، شېرباز د پارک کیسه شورو کړه، د نجونو د یادولو پر مهال زلمي څک شول!!
علیمردان پورته شو، چاېېر یې ور واخیسته، کور ته روان شو، یوهٔ غږ وکړ((چای بس دی، دوه بجې دي، ځو به!))
شېرباز سات ته وکتل، هلکان پورته شول، څراغونه او لاسي بجلۍ روښانه شوې، ډله خلک روان شول...
علیمردان پیالې ور ټولې کړې، پورته شو، حجرې ته ننوت، پتنوس یې یوهٔ کونج ته کړ، چوپتیا وه، لهٔ لرې سپیو انګولل.
چتي پکی یې ولګاوهٔ، درېواړو د خورو توشکو پر سر بالښتونه سم کړل، علیمردان د اوبو جک وکوت، ډک و، پورته شو، ګروپ یې مړ کړ، لاسي بتۍ یې روښانه کړه، دوه درې ګامه یې واخیستل، پرېووت.
شېرباز پسنېده، کلیمې یې ویلې، علیمردان پهٔ یو دریاب چورتونو کې

ketabton.com - The Digital Library

غرک و، فرشتې ټول لهٔ ځانه سره وړی او لهٔ ځانه سره پاتې کړی و. خوب ورغی، ویده شو.

پهٔ اذان را ویښ شو، شېر باز و شېرمامد یې وخوځؤل، شېرباز سترګې سولولې... ټول پورته شول، تر درمند ځای لاندې ویاله بهیده، د شېرباز شړپا خته... شېرمامد او علیمردان کوز او بر کېناستل، اودسونه یې وکړل، د شېرباز لهٔ ږیرې اوبهٔ څڅېدې، پر څادر یې مخ وچ کړ، ویړ یې کړ، ټول پهٔ لمانځهٔ ودرېدل.

علیمردان سلام وګرځاوهٔ، لاسونه یې پورته کړل، د دعاګانو پهٔ اؤل او اخر کې یې فرشته وغوښته.

پورته شو، د باندې ګروپ یې ګل کړ، د برجورې کلا دروازه نیم کښه وه، ننوت. مور یې پر جاېنماز ناسته وه، ګلالۍ تنور اچولی و، دهٔ د چای غږ وکړ، بېرته ووت، شېرباز و شېرمامد بالښتونو ته ډډې وهلې وې، پکی ګل و، پر راډیو د طالبانو ترانه غږېده.

چوپتیا وه. شېرباز وویل:

- ډېر بې چورته او بې مزې یې!!؟

علیمردان منلې وه، چې راز شریک کړي، ویې ویل:

- کیسه بل وړ ده.

ketabton.com - The Digital Library

شېرباز و شېرمامد را څک شول.شېرباز وویل:

- خدای دې خېر وکړي!!
- زهٔ ټول هلته پاتې شوم.
- چېرته؟
- په همغه تنگه کوڅه کې، پهٔ همغه شور کې، پهٔ همغه رڼا ماښامونو کې او پهٔ همغې فرشتې کې، چې خدای پرې کانې کړي دي!!

د شېرباز سترگې رډې شوې، په حېرانتیا یې وویل:

- فرشته څوک ده؟
- د پاچا دوی گاونډۍ ده، د هغه سپینکي هلک خور ده، لهٔ هغې پرته به مې و نهٔ شي!!

شېرمامد وویل:

- عجیبه دې وکړه!!

ketabton.com - The Digital Library

- نهٔ پوهېږم، ما هېڅ نهٔ دي کړي، هر څهٔ وشول، هر څهٔ به کېږي، شاید د فنا او بقا ځای مې همدا یؤ وي.

شېرباز په زړهٔ تنګۍ وویل:

- پلسپې مهٔ وایه، ساده خبره وکړه، څهٔ کیسه ده، څهٔ وکړو؟

- نهٔ پوهېږم، لاره نهٔ ده را مالومه، بس د خدای د کرم مامله راته ښکاري.

- بندګي کوشش مقدم دی!! پهٔ کور کې یې ووایه، ورتګ ولا که سخت وي.

علیمردان پهٔ مایوسۍ وویل:

- نهٔ پوهېږم ولا، هغوی غټ خلک دي!!

اسوېلی یې وکړ، پورته شو، کور ته د برجورې کلا تر مخه ناستو غوایانو ته سړی ناست و، ور ویې کتل، پاده وان و، غوایي یې وشړل، ورپسې شو. علیمردان ننوت. شېرباز وویل: (پهٔ خدای او پهٔ قران، چې زهٔ لا هملته شکي وم!)

ketabton.com - The Digital Library

سپي وغپل، پیشو، پر بوساړه وخته، پورته دېوال ته يې ټوپ کړل.
علیمردان تر دروازې تېر شو، پهٔ تخرگ کې يې دسترخوان نیولی و، د پیالو رېږدېدا خته... ها خوا کته کړې خره ولاړه وه، د دوی پهٔ بوساړه کې يې خولهٔ وهله...
ځنگل يې لهٔ تشي ها خوا کړه، ځرپ شو، دسترخوان خطا شو، شېرباز ویړ کړ، دواړو پهٔ بدل رقم ورکتل، د دهٔ د مزاج خاطر يې کاوهٔ. چای جوشه يې ور پورته کړه، پیالې يې ډکې کړې، دسترخوان يې خور کړ، د شیرچای پیالې يې ور مخ ته کړې.

لمر سترگې وړې، علیمردان وویل:

- ځئ، چې کوټې ته شو، لمر نور سوزول کوي.

شېرمامد وویل:

- نه، ځم ختې خیشتوم، د باغ سرموره پاتې ده، ماسپښین ورته اشر کېږو، تهٔ هم راشه، کار مهٔ کوه، تر پسخې وروسته به سیند ته ښکته شو، خبرې به وکړو، زړهٔ مهٔ وهه، د خدای پاچاهي لویه ده.

ketabton.com - The Digital Library

دواړه روان شو، علیمردان پیالې ور ټولې کړې، د پښو پهٔ سر ناست و، چورت یوړ، جگ شو، پر برجورې کلا ورننوت.

ketabton.com - The Digital Library

نهم څپرکی

ملا روزي خان (اخخخ) کړل!! چټکه منډه یې را واخیسته، لونګۍ یې پرېوته.

غوایانو رمباړې وهلې، ترکېدل، یوهٔ کولبیي پړی وشکاوهٔ، پر باغچه یې ور منډه کړه. لهٔ پټیو د ښځو او سړیو سېل را خوشې و، چغې و بغارې یې ختې...

زرین تر درمندځای ور ورسېد، پر سر یې غبرګ لاسونه ایښي و، تړک شو! ښی لاس یې څنډ واههٔ، بل تړک شو! پر مخ یې سرې وینې را ماتې شو.

علیمردان پهٔ زوټه وویل((ژر کوه راننوځه!))

زورور کړب شو، د حجرې دروازه پر دېوال ولګېده. څو تنه لانده خلک ولاړ وو، علیمردان ور وړاندې شو، د زرین ویښته یې سره بېل کړل، ځیر

ketabton.com - The Digital Library

شو، پهٔ ډاډ یې وویل((ډېر ژوبل نه دی، پهٔ څادر یې کلک وتړه، وینه یې دریږي.))

زرین ډډې ته شو، بل ورغی، څادر یې ور لونګۍ کړ، پر بام د ږلۍ درب و دروب خوت...

ږلۍ ورو- ورو تېزېده... غټ غرب شو، پورته یې وکتل، له چته غوټه- غوټه خاورې راتوېدې...

زرین پر مخ لاس واهۀ، سرینښ بخن و، بهر یې وکتل، کلیمه یې تېره کړه، پهٔ وېره یې وویل((خدایه! امتحان دې سخت دی!!))

کړنګ شو، د کړکۍ ښیښه مېده- مېده توی شوه، علیمردان اسویلی وکړ، په ویر یې وویل((د هګۍ پهٔ اندازه ده، دومره ږلۍ مې پهٔ عمر لیدلې نهٔ وه.))

زرین پورته چت ته کتل... پهٔ وینو سرهٔ- سرهٔ خلک پهٔ تادۍ حجرې ته ننوتل... ټولو کلیمې تېرولې، سوالونه یې کول.

یوهٔ غوایي رمباړه کړه، د دروازې تر مخ تېر شو، زرین وویل:

- د فصل به څه حال وي!! د حاصل وخت یې و.

ګله دین مخ ور واړاوهٔ، پهٔ لړزېدلي غږ یې وویل:

- د سر خېر غواړه، خولۍ ډېرې دي.

ketabton.com - The Digital Library

خرې ترپ وهل، شاتنۍ پښې يې پورته- پورته واچوَلې، تر ونې لاندې ودرېدهٔ. ځای- ځای مړهٔ چرګان پراتهٔ وو. پر بام د ږلۍ د لګېدو غږونه ختل...

زرين لاړې تو کړې، و ګونېد((لهٔ دغسې غټې ږلۍ سات وروسته ډېر بې لارې سېلاب راځي، خدای دې خېر پېښ کړي!

ټولو (امين) کړل. تندر ګړز وهل، کليمو زور واخيست، لاندې باغچه کې د ناجو پر ونه سور اور بل شو، عليمردان بهر وکتل، ږلۍ وړه شوې وه، هيله من شو.

زرين کونج ته وکتل، ګامونه يې واخيستل، دوه قاته توشکه يې پر سر کړه، پر يوهٔ قات يې لاسونه ور دننه کړل، ملا روزي خان ته يې وکتل، هغهٔ وويل: ((ږلۍ ورو شوه، وګرځه، چې څهٔ حال دی!؟))

ووت، لرې يې کتل، خلکو منډې وهلې، ځينو يې سرونه نيولي وو.

خوږ ته ورغی، پوزه يې کش کړه، غوږ يې ونيوهٔ. باغچې ته ورغی، مړهٔ چرګان پراتهٔ وو. ږلۍ ودرېده، توشکه يې پهٔ تخرګ کې ونيوله، روان شو. د عليمردان د حجرې سوپه لهٔ خلکو ډکه وه. حجرې ته ننوت، توشکه يې لهٔ تخرګه خطا کړه، ووت.

عليمردان روان شو، چټک ګامونه يې اخيستل... د برجورې کلا پله يې ور ديکه کړه، غنګګس يې ونه کړ. ناوې بهېدې، غوايانو موږي ويستي

ketabton.com - The Digital Library

و، نادرکه وو. مور یې وارخطا وه، د ګلالۍ سترګې سرې وې.
پر زینه وخوت، بامونه یې وکتل، په بیړه ښکته شو، کوټې ته ننوت، ګلالۍ څاڅکو ته چلمچي برابروله. مور یې پهٔ ویر وویل:

- د باندې څهٔ حال و؟

- دومره خلک نهٔ وو راوتي، کهٔ مازیګر وای، ډېر خلک یې ایسارول.

ګلالۍ لوند پیکی پهٔ لاس پورته کړ، پر شونډې یې مالګینې اوبهٔ ولګېدې. بهر را ووته، د چرګانو کوټنۍ ته یې وکتل، تر څنګ یې مړه چرګه پرته وه، لهٔ پښو یې ونیوله، سر یې ځړېدهٔ، علیمردان ور وړاندې شو، ترې وایې خیسته، بام ته یې ور واچوله.
هوا پورته وه. د روانو اوبو بژژس و، د ګټو کړپا خته. خلک بهر راوتي وو، ځانونه یې خبرؤل.
سېلاب لکه قهرجن مار روان و، ښځې بامونو ته ختلې وې، ګرچاپېره یې کتل، ویش او وای یې خوت.
د سېلاب اوبهٔ پر سیند ورګډېدې، د علیمردان دوی دوه کولبیان یې وړي وو، یؤ ورک و، بل هغهٔ لږ وړاندې لامبو خوړله، تر غاړې را ووت. د سېلاب تیږو زپلی و، پښې یې پر څادرونو ور وتړلې، چاړه پهٔ لاس ملا

ketabton.com - The Digital Library

روزي خان ور وړاندې شو، غوايي يې حلال کړ. وندې- وندې يې کړ.
خلک اشر شول، د علیمردان دوی تر کوره يې څو بوجۍ غوښه ورسره يوړه.
مور يې تسپې اړؤلې، د سر شکرونه ویستل، گلالۍ پورته شوه، پهٔ دېوالهٔ کې بند لور يې ور کش کړ، چانتۍ ته ورغله، اوبهٔ يې پرې تېرې کړې، لگن يې ور واخیست، لړمون يې پاکاوهٔ.
علیمردان ووت، دوره يې ووهله، سترۍ او ولاړ غنم لهٔ کاره وتې و، د کال روزي ږلۍ يوه مړۍ کړه. چورت يوړ...
ملا اذان وکړ، کور ته وخوځېد، اودس يې وکړ، مور يې پورته شوه، پر جاینماز ودرېد، سلام يې وگرځاوهٔ، تیارهٔ وه، برقونه نهٔ و. گلالۍ غږ وکړ، علیمردان ورننوت، دوره خلک پر دسترخوان ناست وو، پلار ته يې مخ کړ، پهٔ خواشینۍ يې وویل:

- دادا! څهٔ به کوو؟

هغهٔ پهٔ ډېر ډاډ او تؤکل وویل:

- چې پېدا کړي يې يو، روزي به را کوي.

لهٔ کاسو تپ خوت، گلالۍ يوه ډوډۍ کېکاږله، د پلار تر مخ يې کېښوده، علیمردان ورو وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- وسیله غواړي، مجبور چېرته پهٔ مزدورۍ پسې لاړ شو.
- خلکو ته به گورو.
- هر سړی پهٔ ځان او وس کې بېل دی، باید یو کار وکړو.
- لکه څهٔ وکړو؟

علیمردان گوله جوړه کړه، د لړمون دانه یې پهٔ کې تاو کړه، خولې ته یې کړه، شخوند یې واهۀ، پهٔ زړهٔ غل و، د پېښوُر خبره یې پر ژبه رانغله ورو یې وویل:

- ولاکه خو لاره را ښکاري!!

گلالۍ پورته شوه، لهٔ دېگه یې ډکه څمڅۍ ورپورته کړه، پهٔ کاسه کې یې واچوله، د لړمون دانې یې کېکاږلې، کلکې هغه یې پهٔ کاسه کې واچوُلې، د پلار تر مخ یې کېښودې.
د کلا دروازه وټکېده، علیمردان پورته شو، بهر ووت، یخه هوا لگېده، پر جېب یې لاس وتپاوهٔ، لاسي بجلۍ یې ور وویسته، پاېڅې یې پورته کړې، تر چکړو اوښت، د کلا د دروازې د کونج لهٔ ترکه زېړه رڼا را تېرېده، علیمردان په زوټه وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- څوک یې؟

اشنا غږ وشو:

- شېرمامد یم!

د دروازې زنځیر یې خطا کړ(شرنگ) یې شو، ووت، د شېرباز پهٔ لاس کې څراغ و، د شېرمامد او شیرین تتې څېرې ښکارېدې...
علیمردان د ډوډۍ ست وکړ، هغوی خوړلې وه.
پهٔ بیړه کور ته ننوت، پلار یې وپوښت، دهٔ ځواب ورکړ، گلالۍ ته یې د چای وویل، دوه- درې مړۍ یې ژر- ژر خولې ته کړې، پهٔ بیړه ووت.
پورته یې وکتل، ستوري ښکارېدل، د کلا پهٔ دروازه ووت، د حجرې خوا ته یې گامونه واخیستل. هغوی پهٔ حجره کې ناست وو، تر کړکۍ د باندې دوه غټ سیوري ښورېدل.
ټول خفه ناست وو. د بچیو روزي یې ږلۍ وخوړه. علیمردان سلام واچاوهٔ، غلی کېناست، خاموشي وه.
ووت، لاسي بجلۍ یې روښانه کړه، د کلا پر لور ورغی، ننوت، پر سوپه څراغ ایښی و، گلالۍ پیالې مینځلې، بجلۍ یې ور واچوله، گلالۍ سترگې چوغې کړې، ژر یې بله خوا کړه، گلالۍ پورته شوه، د تنارهٔ له سره یې پړه لرې کړه، د تنارهٔ اوسپنیز سر یې وخښاوهٔ، ټیټه شوه، چای جوشه یې ور

ketabton.com - The Digital Library

پورته کړه، علیمردان بجلۍ ور اچولې وه، ارمونه یې چاېنکه یې ډکه کړه.
علیمردان د وریژو غټ دېګی واړاوهٔ، لهٔ غوښو ډک لګن ترې لاندې و، ببرته یې پټه کړه، غټه تیږه یې پرې نسکوره کړه. ګلالۍ پخلنځي ته ننوته، دوه قابه ګوړه یې کېښوده، پر چاېنکه یې د ټیکري پیڅکه تېره کړه، علیمردان ور ټیټ شو، پتنوس یې واخیست، ګلالۍ چاېنکه ورکړه، تر پتنوس لاندې یې چاېنکه هم ورسره اوېزانه واخیسته، روان شو...
ګلالۍ د څراغ پلته پورته کړه، بهر ووته د پخلنځي دروازه یې زنځیر کړه. مور یې برنډه کې ناسته وه، تسپې یې اړولې، ګلالۍ د برنډې پر ژۍ ودرېده، لهٔ پیالې یې غړپ وکړ، پورته غونډۍ ته یې کتل...
چای یې واچاوهٔ، غلی کېناست، نورو ته یې کتل. زرین ځان عادي کړ، ټوکې یې کولې، ټولو د زړهٔ پهٔ زور خندل.
د زرین نیکهٔ لهٔ لغمانه سروبي ته کوچېدلی و. باولی خان د پاچا پهٔ وخت کې د سیمې مهم سړی و، دېرې و ډنډې یې برابرې وې. د وخت حاکمانو یې سلام کاوهٔ. درسته ورځ به سېلونه وو، ډوډۍ ګانې خوړل کېدې، د جنګي مړزانو او سپیو ګلې ور روانې وې. د لغمان هره نوې او زړه خبره به د باولي خان پهٔ حجره کې ډنډوره شوې وه.
تر کودتاوو وروسته تورن شو، چې ګنې د کمونستانو جاسوس دی.

ketabton.com - The Digital Library

مجاهدینو یې پلار وواژهٔ، دوی وتښتېدل، پهٔ لغمان کې شته ځمکې یې څهٔ خرڅې کړې، څهٔ خلکو ونیولې. دوی پر سروبې مېشت شؤل. کور یې د چرسي غونډۍ پر نیمایي کې جوړ کړی و، اوازې ګډې وې، چې دوی لا هم د انګرېزانو خلک دي او پهٔ دغه غونډۍ کې د زرو پهٔ بوتانو او تاریخي شیانو پسې راغلي. خو د دوی بېچارګۍ دا هر څهٔ ردؤل. زرین د زړهٔ پهٔ ژؤرو کې اندېښمن و، کهٔ یوه لاره و نهٔ باسي، بچي یې نهریږي.

سپیو د مړو شویو چرګانو پهٔ غوښو جنګ کاوهٔ، کوړنجا به یې شوه. شېرباز و شېرمامد بله لاره نهٔ لیده، پېښور یا ایران ته تګ یې تر مخې و، کنه نهر یې بوله!

علیمردان چاینکه ورپورته کړه، سپکه جګه شوه، پورته شو، پهٔ بیړه ووت، بجلۍ یې ولګوله، د برجورې کلا مخ ته غوا پرته وه، شخوند یې واهۀ... لاسي بجلۍ یې ور واچوله، ښکر یې مات و، بدن یې سور- پور و. د کلا دروازه یې تېله کړه، ننوت.

ګلالۍ تنارهٔ ته ورغله، پلار یې پر کټ پروت و، خبرونه یې نیولي و. تر څنګ یې ودرېد، هغهٔ راډیو ټیټه کړه، ور متوجه شو، علیمردان جریان شریک کړ، پېښور یې د مزدورۍ ځای وبالهٔ، پلار یې انکار وکړ.

ګلالۍ چای جوشه پر ځمکه کېښوده، دهٔ واخیسته، لاسي بجلۍ یې رڼا

ketabton.com - The Digital Library

کړه، د حجرې پر لور ورغی، چورت یې ښهٔ نهٔ و، د پلار انکار یې د ژوند رخ بدلولای شو.
هوا سړه وه، چای ښهٔ لګیدهٔ. شېرباز و شېرمامد د پېښور کیسې کولې، تېرې او زیاتې یې ویلې. زرین پهٔ خوند غوږ نیولی و. د پېښور کیسې ښې لګیدې، چې بحث به بدل شو، علیمردان به فتح ورکړه، هغوی به همغه کیسه پېل کړه.
پهٔ پېښور یې سلا را نغله، ایران یې ښهٔ وبالهٔ، څو ډلې ځوانان وار لهٔ مخه هلته وو. د پاکستان پنجاب یوازې د لوښو سیزن درلود، دوی پهٔ دغه کار بلد وو.

شېرباز شېرمامد ته مخ کړ:

- تر دولسو واوښتې!

علیمردان وویل:

- د درې واړو لارې بېلې دي، مړزګو ته لېوان را کوزیږي، بېخي ناوخته ده، همدلته پاتې شئ!

علیمردان پر دېوال باندې سیورو ته وکتل، د زرین اوږده پزه بل وړ ور ښکاره شوه، هغهٔ وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- یاره چې پاتې شو او کیسې وکړو، ښه به وي.

درې سره پهٔ حجره کې وغزېدل، د بسترې مجلس خوند کاوهٔ. علیمردان پیالې ور ټولې کړې، ووت، د برجورې کلا دروازه یې ټېله کړه، پیالې یې کېښودې، دروازه یې کولپ کړه، بجلۍ یې پهٔ خولهٔ کې ونیوله، مخه یې رڼا کړه، چکرې وې، پراخ- پراخ گامونه یې اخیستل.
کوټې ته ننوت، لاسي بجلۍ یې روښانه کړه، کړکۍ ته یې رڼا واچوله، ورغی، اورلگیت یې ور پورته کړ، څراغ یې بل کړ، ژیړه رڼا شوه.
د فرش یوه څنډه یې ور واړوله، کیلي یې ور واخیسته، کوز کونج ته لرگین صندوق ایښی و، سپینه پر سترجو ښاېسته شوې پرده پرې پرته وه، کیلې یې پهٔ کولپ کې تاو کړه، بکس یې خلاص کړ، خوږ بوی ترې را ووت، د فرشتې د حجاب تور ټیکری یې ور واخیست، پر زړهٔ پورې یې کلک ونیوهٔ.
د بام پر سر ترپ شو، سپي وغپل، د باندې یې وکتل، لاسي بتۍ یې واچوله، سپي پهٔ پیشو پسې زغستل...
پورته شو، نرۍ برېستن یې پر توشکه ویړه کړه، څراغ ته یې ور پوه کړل، لاسي بتۍ یې روښانه کړه، ځای یې وموند، د فرشتې ټیکری یې پر بالښت ویړ کړ، پرېووت، پهٔ چورت کې و، څرخه یې نیولې وه، نصرالله بادیوه پورته کړې وه، د دروازې گړب شو، د نصرالله خبره وریاده شوه (کنچنۍ

ketabton.com - The Digital Library

راغله). اهٔ فرشتې! نو تر کله؟
ویدهٔ شو. سپېده چاود و، د کوټې دروازه وټکېده، پرده یې چوله کړه، پلار یې و، په زوټه یې وویل: ((ویښ یم جګېږم!))
د فرشتې ټیکری یې کونج په کونج قات کړ، پر بالښت یې کېښود، بړستن یې ټوله کړه، تر فرش لاندې کیلې یې ورواخیسته، صندوق یې خلاص کړ، د فرشتې ټیکری یې تر یوې کتابچې تاو کړ، د رویا په ورکړې خلطه کې یې واچاوهٔ، صندوق یې کولپ کړ، د باندې ووت.
شېرباز و شېرمامد پر ویالهٔ شړپېدل اودسونه یې کول، زرین ویدهٔ و، علیمردان غږ و نهٔ کړ، کور ته لاړ. ګلالۍ تنور اچولی و، سترګې یې لوګي وسوزۀلې، پر ټیکري یې وسولۀلې، علیمردان ورغی، د تاودهٔ پاستې څنډه یې پرې کړه، شخوند یې واهۀ، ګلالۍ وویل: ((لالا چای تیار دی، کهٔ وړې یې؟))
علیمردان د برنډې پر ژۍ کېناست، تر مور یې چرګوړي تاو وو، وچه ډوډۍ یې پر تیږه ټکوله، چرګوړي چونګېدل...
ګلالۍ غږ وکړ، علیمردان پورته شو، پهٔ تخرګ کې یې دسترخوان ونیوهٔ، تودوالی یې حس کړ، پهٔ یوهٔ لاس یې پیالې او پهٔ بل هغهٔ یې چای جوشه ورپورته کړه. د پیالو رېږدېدا خته، ووت، د باندې پهٔ ویالهٔ کې هیلیو

ketabton.com - The Digital Library

غوټې وهلې، د درمند ځای تر مخ ډېران کې چرګانو خلپلکې وهلې. څلور سره پهٔ چای څښلو شول. شېرمامد وویل:

- چورت مې وواهۀ، پهٔ خدای را پېښ کړي حالت خفګان د نا رضایتۍ مانا لري. چې پهٔ هر حالت رضا نهٔ شو، بندګي یې مهٔ بوله!

- شېرباز زوړندې شونډې وښورولې:

- پور هم لهٔ چا نهٔ شې غوښتای، ټول سروبی یې وهلی، ټول یو شی یو.

علیمردان غلی و. دروازې ته یې کتل، شېرمامد مخ ور واړاوهٔ:

- د ابا دې څهٔ خوښه ده؟

علیمردان وویل:

- ابا مې پهٔ چورت کې دی.

زرین زړهٔ نا زړهٔ و. شېرمامد اسویلی وویست، ورو یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- کابل کې هم مزدوري نشته. نازک مير تللی و. ويل يې په خپټه گروۀ وم.

زرين وويل:

- ايران څنگه دی؟

عليمردان متوجه شو. ويې ويل:

- مزه يې نشته!

شېرمامد شنه نصوار ورواچوۀ، خولۀ کړشوپه ويې ويل:

- د څاه گانو کار په کې ښۀ دی.

عليمردان غلی و. نری شمال راوالوت، د لندو ختو بوی يې ورووړ. شېرباز نيمکښه کړکۍ ورخلاصه کړه. يخه هوا ولگېده.
څلور سره جگ شوۀ. د سيند غاړې ته لاړل. د هلکو ډلې ناستې وې، مشورې کېدې...
در گرده موټر راتلل، زخمي غواگانې او وزې يې کابل ته وړې. هلته پلورل کېدې او پيسې يې د ايران په کرايه لگېدې، بې وزلو وړکيو لۀ نورو هغو کرايې پورۀلې. د کور او پټيو په سر ايله يۀ کس پاتې و.

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان نهٔ غوښتل، چې ایران ته لاړ شي، ملګري یې هم د پېښور خوا ته لمسؤل، هغوی څو ځل د ایران لپاره پنډکي وتړل، خو علیمردان پسې پهٔ کې اچؤلې. زرین د پارک او نجونو لهٔ چورتونو ډک و.
علیمردان د پاچا صفت کاوهٔ، چې ګنې د کار سړی دی او د کار پهٔ موندلو کې مرسته کولای شي.
د ماښام پهٔ اذان کې د ملا روزي خان درد محسوسېدهٔ، علمیردان تر لمانځهٔ وروسته کور ته لاړ. مور او پلار ته یې ور لهٔ غوږه کړه، چې ایرانیان خلکو ته مخدره توکي ږدي، پهٔ حکومت یې نیسي، هغوی یې ګوردې باسي او تش بدن یې غرغره کوي.
پلار یې راډیو وغوښته بیا کیسه مالومه نهٔ شوه.
د بلې ورځې پهٔ سهار شېرباز، شېرمامد، زرین او علیمردان سره غوږونه جنګؤلي وو.

ketabton.com - The Digital Library

لسم څپرکی

فلاینکوچ د باډرو پهٔ هډه کې ودرېد، ګڼ خلک ترې کوز شول. علیمردان شخي وویسته، ها خوا د کیستو لهٔ دکانه د سندرې غږ خوت، د زرین زړهٔ هوا کوله... بوجۍ او بېکونه یې سره پر شاه کړل، شېرباز وویل:

- شخ پخ یم، کهٔ پیاده شو و به نهٔ غوړېږو؟

زرین ستمېده، ویې ویل:

- زهٔ خو نابلده یم، اوس به مې کومه کادانه در سورۍ کړې وي.

شېرباز وویل:

- درځئ کېمپ ته ځان ورخطا کړو، ټوله نیم سات لاره نهٔ ده.

ketabton.com - The Digital Library

د باډرو د سپین جومات شاته ګڼ بازار و، پرې ور ګډ شول، عمومي، ناولې او بوینه ویالۀ یې ونیوله، مخ پر بورډ روان شول...
د کچه ګړۍ کېمپ ګڼ و، شور یې خوت. ښاېسته مزل یې وکړ، شېرباز، زرین ته کړل:

- دا نمبر چهار دی، تر دې ورهاخوا د چارمارو بازار راځي او تر هغې ور هاخوا بورډ دی. مرکنډېر کې د علیمردان ترورزی پاچا اوسېږي.

بورډ ته نژدې کېدل... د علیمردان زړۀ دربېدۀ، نور ټول پۀ طبعه وو.
پاو کم یو سات وروسته د بورډ چونګي ته ووتل. قضا مازیګر و، پر سرک واوښتل، د مرکنډېر پر کېمپ ننوتل. خلکو پرې د تبلیغیاتو پۀ ګومان سلام کاوۀ. زرین ته هر څۀ نوي وو، هره خوا یې کتل. علیمردان پۀ چورت کې و، د دوی خبرو یې فکر شکاوۀ.
د حاجي ظاهر د جومات تر څنګ ګڼې رېږۍ ولاړې وې، ځینو یې ګازډبې روښانه کړې وې، د میوو نومونه اخیستل کېدل، خلک یې اخیستو ته ور بلل.
د هلکانو ډلې پۀ مخه ورتلې، بېټونه یې امسا کړي وو، پر پاخۀ سرک یې ټکا خته، ځینو یې د لوبو کیسې کولې.
علیمردان څۀ وویل، یوۀ دوکان ته ور وګرځېد، یو ډبی سګرټ، پاکي،

ketabton.com - The Digital Library

شامپوګانې او یوه کلچه صابون یې واخیستل، ګرد سره روان شو.
زرین پر جیب لاس ور دننه کړ، نصوار یې اندازه کړل، ګوزاره کېده. تر عمومي بازار ووتل، ماښام تیارهٔ وه، پر یوهٔ فرعي بازار ور ګډ شول، علیمردان سګرټ بل کړ، زړهٔ یې بل وړ و، خوشالي او غم سره ګډ شوي و. پهٔ یوه تنګه کوڅهٔ ور ننوتل، د کوڅې اخر ته ورسېدل، دروازه یې وټکوله، ها خوا یې وکتل، د فرشتې د کور لرګینه دروازه وه، شنه پرده ورته ځړېده.

د پښو ښکالو شوه، غږ یې وکړ:

- څوک یې؟

علیمردان پهٔ لوړ غږ وویل:

- زهٔ یم! د حجرې دروازه را خلاصه کړه.

نصر الله د دروازې تر چاود ور وکتل، زړهٔ یې پهٔ ټوپو شو، علیمردان ته خوشاله شو، منډه یې کړه، د حجرې دروازه یې خلاصه کړه.
ټولو ته یې لاس ورکړ، ټول ننوتل.
نصرالله د کور پر لور منډه کړه.
علیمردان تشناب ته ننوت، د پلاستیکي بیلر سر یې پورته کړ، تر خولې

ketabton.com - The Digital Library

ډک و. د اوبو شړپا شوه، خیشتې څنې را ووت، پاک کالي یې اغوستي و، کوټې ته ننوت، د پکي هوا یخه لګېده. د نورو وار شو.
علیمردان کوڅې ته ووت، د فرشتې د کور دروازې ته یې وکتل، لرګینه دروازه وه، شنه پرده ورته زړېده.
سګرټ یې بل کړ، د کوڅې لر او بر ته یې وکتل، بېرته ننوت. دروازه یې بنده کړه، حجرې ته ننوت. د کور لهٔ خوا حجرې ته د ور وتې دروازې ګړب شو، نصرالله پهٔ خوند وویل: (مور مې دې غواړي.)
علیمردان پورته شو، نصرالله مخکې، دی ور پسې ووت.
ګل روپۍ پر مخ ښکل کړ، رویا ور وړاندې شوه، لاس یې ورکړ، یوه وچه او ډنګره ښځه ورغله، ټیکری یې مخ ته نیولی و، سترې مهٔ شي یې ورکړه.
علیمردان ځمکې ته کتل، رویا پکې سترګې خښې کړې وې. پر کټ کېناستل د وطن کیسې شورو شوې... د ږلۍ کیسو ټول حېران کړي وو، خبر وار دمخه را رسېدلی و، ګل روپۍ قیامت نژدې وبالهٔ.
رویا تنارهٔ ته ورغله، ترپړ یې لرې کړ، لګن یې یوې خوا ته کړ، لاس یې ورښکته کړ، توره چای جوشه یې ور پورته کړه، پهٔ بیړه پخلنځي ته لاړه، ارمونیي چاېنکه یې راوړه، غټې چایجوشې ته یې ور پوه کړل، چاینکه یې ور ډکه کړه، علیمردان د سترګو لهٔ کونجه ور وکتل.
د پیالو غږ شو، علیمردان ور وکتل، رویا پتنوس پر ځمکه کېښود، پهٔ بیړه

ketabton.com - The Digital Library

روانه شوه، غوښن بدن یې ښورېده، وړوکی مېز یې لاس کې و، پتنوس یې پرې کېښود، درې پیالې یې ډکې کړې، د مور تر شا د برنډې پر ژۍ کېناسته.

گل روپۍ وروستی غړپ وکړ، پیاله یې پر پتنوس نسکوره کړه، پاېڅې یې پر پونډیو ور ښکته کړې، څپلکې یې پښو کړې، اوداسۀ ته جگه شوه.

علیمردان پیاله تشه کړه، پتنوس کې یې کېښوده، رویا ور جگه شوه، چاینکه یې ور پورته کړه، علیمردان یې سترگو ته وکتل، هغې پیاله ور ډکه کړه. علیمردان ورو وویل:

- فرشته څنگه ده؟

رویا پۀ ټوکو وویل:

- خدای دې یې وبښي، ښه نجلۍ وه.

علیمردان غلی و. رویا وویل:

- ښه ده، کله چې یوازې یو، ستا مجلس کوو.

اه! کاش دا خبرې پر کاېناتو کې پاتې وای، کاش د عشق عالم ابدیت لرلای او هرې ذرې د ژوند او عشق چغې وهلې، داسې چیغې، چې کاېنات یې په

ketabton.com - The Digital Library

شور او زوږ په بربادۍ کې هم اباد وای!!
علیمردان غلی و، پیالې ته یې کتل، رویا وویل:

- یاره دې له ځانه سره سندرې وایي.

علیمردان متوجه شو، گوندې په کومه سندره کې ځان ووینې، یا ترې پېغام واخلي، ویې وپوښتل:

- کومه یوه درته یاده نهٔ ده؟

رویا غلې وه، سترگې یې چوغې کړې، څهٔ یې وریادؤل:

- اممم... نه

علیمردان وویل:

- لهٔ ما یې خبره کړه!

- ښه به خوشاله شي، بیا به لکه د بنگو پیاله غرقه ناسته وینه...

- ورشه، ورته ووایه، چې راشي.

- هغه د مړې گېډې پاړسي به نو همدې ته وایي!؟

ketabton.com - The Digital Library

وخت يې غلام و، فکر يې بري و، امېد يې و، خوبونه يې سره يو ځای وو. علیمردان پهٔ ټوکه وویل:

- ډېرې مانادارې خبرې کوې!

- ځان ښیم!

رویا پهٔ برق برق وخندل، مور ته يې ور وکتل، نهٔ ښکارېده. علیمردان غلی و، د فرشتې پهٔ وجود لاهو شوی ځان يې نهٔ شو محسوسولای. دی لاهو و، یوازې یوهٔ ډاډ او لاس را ویستلای شو، د فرشتې لاس!
علیمردان په چورت کې و، رویا وغږېده، دهٔ ټکان وخوړ، هغې شاته وکتل، ورو يې وویل:

- لهٔ فرشتې مې څو د ټېپ پیتې راوړې وې، در يې کړم؟

علیمردان ټکان وخوړ، لکه څوک چې وسوزي او متوجه شي. پهٔ بیړه يې وویل:

- پټې يې راکړه.

رویا کوټې ته ورغله. علیمردان ور کتل، نری شمال را والوت، د لاچې د ونو د پاڼو غږ خوت...

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان چورت وړی و، څهٔ به کېږي؟ اینده خو تور تالا ماښام دی، ګڼ ماتمونه لري او وخت چې تېرېږي، بې خوښې فېصلې کوي...
رویا درې پیتې ورته ونیولې. دهٔ لاس ور اوږد کړ، بغل جېب ته یې واچولې.
ګل روپۍ لهٔ لمانځه خلاصه شوه، تسپې یې اچولې، نصرالله یې ور وغوښت، د باندې یې ولېږهٔ.
علیمردان حجرې ته ورغی، شېرباز او شېرمامد ویدهٔ وو، زرین چای څښهٔ. نصرالله ورننوت، لکه دوی ته چې نوی تلویزیون ښکاروي، چالان یې کړ، زرین اوتر- اوتر ورکتل، نصرالله علیمردان ته وویل:

- سودا پسې ځم، چکر وهې؟

علیمردان زرین ته ور وکتل، هغهٔ پیاله و بالښت ور واخیستل، تلویزیون ته نژدې یې تکیه ووهله.
ووتل، علیمردان شاته وکتل، لرګینه دروازه وه، شنه پرده ورته زړېده، زړهٔ یې کاواکه و، هېڅ یې محسوس نهٔ کړل، تر کوڅې تېر شول، لنډی بازار و، شور خوند ورکاوهٔ، د ژوند علامې ډېرې وې.
نصرالله یوې تارینې پنجرې ته ودرېد، سپین فارمي چرګان پکې و، بیه یې وکړه، پلورونکی چرګ ور وړاندې کړ، علیمردان یې پر سینه لاس کېښود، هغهٔ حلال کړ، دهٔ لهٔ سګرټه لوګي ښکل...

ketabton.com - The Digital Library

مازیگر قضا و، ژېړ گروپونه لکه شیندلي سرۀ زر، هر منظر یې واضح او ښکلی کړی و.

علیمردان دوکان ته ور تاو شو، دوه شیشه یي بوتل یې راواخیستل، پیپسي یې وخښله، بوتلونه یې بېرته ورکړل، نصرالله د علیمردان بل شوي سگرټ ته ځیر و.

حرکت یې وکړ... لۀ یوۀ ولاړ موټره د خیال محمد سندره راتله (لاړ کۀ مې نظر شي، زۀ به ستا لارې ته گورمه – را دې شي اجل، خو د وفا لارې ته گورمه)

علیمردان پښه نیولی شو. نصرالله غلی و.

یو پاک کالی هلک د موټر خوا ته ورغی، پۀ کې کېناست، سندره لرې کېده...(څو به مې نظر کوي، مزل پۀ حجابونو کې – څو به دې لۀ خلکو نه پۀ غلا لارې ته گورمه)

علیمردان زنگېدلی روان شو، اوښکې یې پر مخ ورغښتې. بل سگرټ یې بل کړ.

کوڅې ته سیخ شول، علیمردان سترگې وسولولې، نصرالله غلی روان و. د حجرې دروازه یې خلاصه کړه.

سگرټ یې ببخچن کش کړ، تر پښې لاندې یې کړ، د حجرې پۀ دروازه ننوت. تشناب ته ورغی، مخ یې ومینځه، د سترگو ستر یې کاوۀ، کوټې ته

ketabton.com - The Digital Library

روان شو، زرین تلویزیون ورو کړی و، شېرباز او شرمامد لمونځونه کول. ځمکې ځای نهٔ ورکاوه، کور ته ننوت، رویا نغري ته ناسته وه، ور پورته شوه، دهٔ په لنډه وپوښتل:

- نهٔ وه راغلې؟

- راغلې وه!

اه! دا څوک راغلې وه، چې هر څهٔ بدل - بدل دي، دا څوک ده، چې سترګې یې پهٔ فنا محکومول کوي، دا څوک ده، چې دا ماحول او هر څهٔ یې بل څه او بل څوک کړل!!؟ دا څوک ده، چې دا رنګونه یې لهٔ مخه ښکاري!!؟

علیمردان غلی و. رویا یې سترګو ته کتل، اوښکو څهٔ حکایت او روایت کاوهٔ.

رویا وویل:

- ویل یې سبا راځم، علیمردان دې چېرته نهٔ ځي.

علیمردان غلی و، کاش لهٔ دې ځای پرته بل ځای او (چېرته) بېخي نهٔ وای!! کاش همغه سبا ټول عمر سبا وای، او هېڅکله نهٔ پرون کېدای!!

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ اوښلنو سترګو يې رويا ته وروکتل، هغه لکه بوت ولاړه وه. علميردان روان شو، پښو يې شيمه نهٔ لرله، حجرې ته ووت.
د لرګينې دروازې لهٔ ترکونو رڼا ښکارېده، دروازه يې خلاصه کړه، کوڅې ته ووت، د ريکشې غږ را نژدې کېدهٔ، د حجرې دروازې ته نژدې شوه، پاچا پهٔ خوند او مينه وويل:

- اوووو... سترګې مې رڼا شوې!!

را کوز شو، د رکشې ګروپ لګېده، مخې ته يې دوړه ښکارېده. سترې مهٔ شي يې وکړه، دواړه ننوتل. پاچا حجرې ته ورغی، روغبړ روان و، د ږلۍ پهٔ کيسه کې لږ تېرې او زياتې خبرې وشوې.
علميردان جېب ته لاس کړ، درې د ټېپ پيتي يې پر توشکه ور خطا کړې، پاچا پهٔ خوند وويل:

- څنګه ټېپ راوړم؟

علميردان شېرباز ته وکتل، هغه وويل:

- را يې وړه، چې څهٔ سورونه پکې دي.

پاچا پورته شو، ووت. علميردان بل شوی سګرټ وار کړ. پاچا سلام وکړ، سونيو بادې چوبي ټاپپ يې پر کټ کېښود. علميردان پورته شو، يوه پيته

ketabton.com - The Digital Library

يې پر لاس و ټکوله، پشم يې ور لوند کړ، ور وايې چوله، د سردار علي ټکر غږ وخوت:

جنازه چې مې لهٔ کوره گور ته واخلي
تهٔ به نهٔ يې را وتلی، زهٔ به مړ يم
وچې ترخې چې پهٔ ما را زرغونې شي
چې مزار مې شي منبلی، زهٔ به مړ يم
دغه دوه ورځې ژوندون دی مرگی ورک شه
سره خاندي به ټول کلی زهٔ به مړ يم
ای اشنا چې ته رادرومې دې وطن ته
خړ خبر خو دې ليدلی زهٔ به مړ يم
د کاکل پهٔ خته بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خدای سپارلی، زهٔ به مړ يم

لاسپېکر پوه شو، ملا اذان شورو کړ، پاچا پهٔ بيړه ور وغځېد، بټنه يې ووهله، سندره گل شوه. رويا تر دروازې هاخوا غوږ نيولی و. نصرالله چلمچي او لوټه پر لاس حجرې ته ورغی، تر دروازې د باندې يې کېښودل، منډه يې کړه، دسترخوان يې ور واخيست، پر غولي يې وغورځاوهٔ.

ketabton.com - The Digital Library

مېلمنو ځان سم کړ، نصرالله اوبهٔ واچولې. پاچا دسترخوان خوراوهٔ، نصرالله د کور دروازه ور خلاصه کړه، رویا پتنوس ورکړ، حجرې ته یې ننویست، پاچا ډوډۍ ماتوله.

رویا تنارهٔ ته ورغله، چای جوشه یې ور پورته کړه، چاینکه یې ترې ډکه کړه، پخلنځي ته ورغله، گاز خلاص شوی و، بېرته را ووته، اور یې بل کړ، غټه توره جای جوشه یې پرې کېښوده. لمبو تصویرونه گډول.

نصرالله اوبهٔ نیولې وې، علیمردان لهٔ ځانه سره کېناوهٔ، زړهٔ یې نیولی و، ډوډۍ یې زړهٔ ته نهٔ کېده.

دعا وشوه، دسترخوان یې ور ټول کړ. ډډې یې واچولې، تلویزیون ته ځیر شول، پاچا پورته شو، اجازه یې وغوښته، کور ته ننوت، دوی ځایونه سم کړل، زرین تلویزیون ته نژدې ناست و.

علیمردان بهر ووت، کټ یې سم کړ، توشکه یې وویسته، خوره یې کړه، بالښت یې سم کړ، ځمکني ډنډه یې پکي ته ورغی، کټ ته یې برابر کړ، کوټې ته یې وروکتل، پر دېوالونو د تلویزیون رڼا ښورېده.

تر پخې شپې ویښ و، یوازې یوهٔ خیال ورسره وړی و... هماغهٔ یوهٔ خیال!!

د فرشتې په ځان کې یې خپل ابدیت لیدهٔ، کنه لاړو فنا شو!!

فرشته دا ټول کاېنات ده، د هر مزل منزل ده، هره لاره همدا یوه لاره ده، هره لاره همدې یوې لارې ته تللې ده، د هر اغاز، انجام همدلته دی، ټول

ketabton.com - The Digital Library

جوړول او ورانول دغه سترګې کوي، اه! چې پېکی وخندي، ټول کاېنات ورسره خندې خوري!!.

ویدهٔ شو، سهار پهٔ خړه د زرین د کلیمو غږ خوت...

پاچا وښوراوهٔ، علیمردان پورته شو، اودس یې وکړ، پر لمانځه ودرېد. شېبه وروسته چای وخوړل شو، پاچا ریکشه وویسته، دوی د بورډ بازار پر خوا روان شول.

ketabton.com - The Digital Library

یوولسم څپرکی

څلور واړه د بورډ پر کوڅو سم وو، خشره مارکېټونه یې ولټول. مزدوران یې وپوښتل، یوهٔ د یوې خالي کوټې ادرس ورکړ. ځای او مالک یې وموندل، څلور تشې کوټې یې لرلې، پرې وګرځېدل، زړې کوټې وې، تپجنه هوا یې وه، نمجن بوی خوت...

پهٔ دوه سوه کلدارې سره جوړ شول. کیلي یې ور واخیسته.

زرین پاتې شو، پوز یې وواهۀ، د څنګ لهٔ اطاقي یې جارو واخیسته، څښ و پښ یې واچاوهٔ...

شېرباز، شېرمامد او علیمردان د پاچا کور ته وخوځېدل...

شېرباز پوښتنې کړې وې، ویل یې مېوې ښې ګټې کوي، چل ول غواړي، دیاړي دروند کسب دی.

علیمردان خوشاله و، فرشتې ته نژدې مېشت شو، کله کله به ورځي، فرشته به ویني او ځان به پوره کوي.

د حاجي ظاهر تر جومات ورتېر شول، کوڅې ته یې مخه کړه، تر فرعي

ketabton.com - The Digital Library

بازار واوښتل، پر یوه تنګه کوڅه ور ننوتل، د پاچا دروازې ته ودرېدل. علیمردان د کور پر دروازه ننوت، پهٔ بیړه حجرې ته لاړ، دروازه یې ور خلاصه کړه، شېرباز او شېرمامد ننوتل. علیمردان کور ته ننوت، رویا ته یې د چای وویل، حجرې ته ورغی، دوی پنډونه تړلي وو، پهٔ انګړ کې ولاړ و. دهٔ کوټې ته ننویستل، کور ته ورغی، رویا لهٔ پخلنځي ور ووته، پتنوس یې ورکړ، دهٔ پوښتنه وکړه:

- ترور چېرته ده؟
- هلته تللې.
- چېرته؟
- د فرشتې ادې یې یادېده. ترور دې لوفره ده.

علیمردان وخندل، ورو یې وویل:

- فرشتې خو څهٔ نهٔ ویل؟
- نه، څهٔ به یې ویل؟

علیمردان غلی شو، پر مخ یې غم او الم خور شو، رویا پوه شوه، پهٔ ناز یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- سروپه درپسې لېونۍ ده.

د علیمردان زړهٔ وربږدېد، پهٔ خواره خولهٔ یې وویل:

- کومه خبره خو یې نهٔ کوله؟

- اوس یې راولړ، څهٔ بهانه به وگورم، تهٔ چای یوسه، لږ وروسته راشه!

کاپناتو پرې ټالۍ وخوړه. علیمردان چای یوړ، شېرباز و شېرمامد تلویزیون ته کتل، پیالې یې ډکې کړې، دوی یې تر نظر تېر کړل، بوخت ښکارېدل، سگرټ یې بل کړ، ناست و.
پیاله یې پر پتنوس ور نسکوره کړه، بهر ووت، اودس یې تازه کړ، سات ته یې وکتل، اسویلی یې وکړ.
کور ته ننوت، انگړ کې پر کټ کېناست، دروازې ته یې کتل، زړهٔ یې بې واکه و، لکه څهٔ پېښه چې کېږي، لکه هېڅ چې نهٔ کېږي، لکه جنت او قیامت چې یو ځای راځي، لکه ژوند چې همدا یوه شېبه وي، لکه همدا چې احسان او انعام وي، لکه همدا گړۍ چې د جنت بېلگه وي، لکه ....
دروازه خلاصه شوه، دوه مسکۍ خولې نجونې ورننوتې، زړهٔ یې وربږدېد، پورته شو، بېرته کېناست، نهٔ یې شوای ورکتلای!!
فرشته د رویا شاته پټه شوه، ناز یې کاوهٔ.

ketabton.com - The Digital Library

دواړه د علیمردان مخې ته ودرېدې، فرشته ور وړاندې شوه، پهٔ لاس یې ستړي مهٔ شي وکړه. اه!! وخت دې ودرېږي!!
رویا روانه شوه، پر اور ایښې چای جوشه یې ډکه کړه، پخلنځي ته ننوته، لهٔ هغه ځایه یې څارل.
دوی یؤ بل ته کتل... فرشتې وخندل، سترګې یې ښکته کړې، روانه شوه، پخلنځي ته ورغله. ټیکری یې لهٔ سره پرېووت، ګڼ سرهٔ ویښتان یې څانګې-وانګې پراتهٔ وو.
علیمردان پر ځای میخ و، ځمکې ته یې کتل... ګړپ شو، نصرالله و، بادیوه یې راوړه، تاربندي یې وکړه، توله یې برابره کړه، څرخه یې علیمردان ته ورکړه، بادیوه پورته شوه.
فرشته کړکۍ ته ودرېده، علیمردان ورکتل. رویا پورته شوه، ساکت یې پکې ورکړ، ټپپ یې چالان کړ، پیته یې ور واچوله، اواز یې ورکړ، د ټکر سندره چالان شوه:

چا وړه لولکه ګیره
کړه تورتم سیلۍ باران کې
چا تصویر د لېلا جوړ کړ
د دې سرو ګلو بوستان کې
پهٔ مین چې شي مینه

ketabton.com - The Digital Library

یارانه نهٔ ده بیوپار دی
چې پهٔ غم ارمان بدل کړي
دغه مینه، دغه یار دی

ای د مینې فرشتې
ای د نور او رنګ کیسې
ښاپېرۍ! ته چا بندي کړې؟
د غمونو د کوڅې...
سندره بدله شوه، علیمردان چرخه کېښوده، د باندې ووت، شېرباز و شېرمامد یې رخصت کړل، پوه یې کړل، چې وروسته به ورشي.
څلور واړهٔ پنډونه پهٔ شا شول، تر تنکې کوڅې تېر شول، پناه شول.
علیمردان ننوت، د حجرې پهٔ انګړ کې ولاړ و، پر کټ پرېووت، سګرټ یې بل کړ، خوند یې ور نهٔ کړ، خطا یې کړ، کوټې ته ننوت، اوږد وغځېد، سلګیو واخیست... زړهٔ یې کاواکه و، بې ځایه و، بې امیده و، بې دیاره و، بې خونده و، بې سازه و...
نصرالله ورغی، بېرته ننوت. ګړب شو، پورته یې وکتل، فرشته پر درشل ولاړه وه، خندل یې... سترګو ته یې ځیر شوه، غم پرې خور شو، ورغله، پهٔ غوسه یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- ای د سپي زویه! څهٔ دربانديې وشول؟

دهٔ مخ تاو کړ، پر مټ يې خوله ولګوله، فرشته ورغله، تر مټ يې ونيو، ستونی ستغ پرېوت، پورته شو، سر يې پر زنګنونو کېښود، رويا ووته، فرشتې سينې ته ور جوخت کړ. پهٔ ناز يې وويل:

- مهٔ ژاړه، وګوره! زهٔ ټوووواله ستا يم!

عليمردان سلګۍ وهلې. رويا پر درشل ودرېده، فرشتې اشاره وکړه، هغه ورننوته، عليمردان وشرمېد، لهٔ غېږې يې بېرته کېدهٔ، فرشتې نور هم کلک ونيوه...
عليمردان غلی شو، فرشتې خندل، رويا پهٔ چورت کې وه...
عليمردان ووت، مخ ته يې اوبهٔ واچولې، فرشته انګړ کې ولاړه وه، ټيکری يې ورکړ، هغهٔ رويا ته وکتل، هغې څرخ وخوړ، بل خوا يې وکتل، دهٔ مخ وچ کړ، رويا وويل:

- وګوره! نصرالله باديوه را ښکته کوي، موږ به لاړې شو.

فرشتې لاس ورکړ، روانه شوه... عليمردان کوټې ته ننوت، پر رپک يې درې پيټې ايښې وې، بغل جېب ته يې واچولې، باندې ووت.
ځنګېدلي قدمونه يې اخستل، د اسلاميه کالج پر ګېټ ور ننوت، شين ماحول و، کوکۍ الوتې، ها خوا هلکانو کرکټ کاوه، يو ښاېستوکی

ketabton.com - The Digital Library

هلک د سوپ کراچۍ ته ولاړ و، علیمردان لوبې ته کتل، زړهٔ یې د قسمت پهٔ لوبه خام و، ځان ورته کم ښکارېدهٔ، فکر یې کاوهٔ، د هلکانو شور او چکچک به شو، د دهٔ د فکر لړۍ به یې پرې کړه.
څنګ کې یې څوک کېناست، پر اوږه یې لاس ورواچاوهٔ، ټکان یې وخوړ. سپینکي هلک خندل، پهٔ ناستې یې غېږه ورکړه.
دی پر چمن ناست و، هغه وویل: (دستي راځم!)

سپینکی هلک تر ګڼو دوکانونو ورغی، پې سي او ته ننوت، سلام یې وکړ، ځواب یې واورېد، یوې وړې غرفې ته ورننوت، غوږۍ یې پورته کړه، نمبر یې وواهٔ. لهٔ ها خوا تت غږ راغی:

- هلو!
- جي سر زهٔ یم، کارما!

هېڅ روغبړ یې نهٔ واورېد، لهٔ هاخوا وپوښتل شو:

- کوم کارما؟

بهر یې وکتل، ورو یې شفر ووایه:

- دوه نیم زره کلن کارما!

ketabton.com - The Digital Library

ژوندی او محسوس غږ یې واورېد:

- وایه کنه! څهٔ خبره خو نهٔ وه؟

لاړې یې تېرې کړې ورو یې وویل:

- صېب ته مې څو تصویران ښودلي وو، نور یې رد کړل، ویل یې چې عمرونه یې زیات دي.
- نو بیا؟
- یوازې یؤ هلک یې اوکې کړی و، خو هغه، هغه وخت کابل ته تللی و، اوس پهٔ گوتو راغلی دی. څهٔ کېدای شي؟
- تهٔ یؤ پنځهٔ مېنټه وروسته کال وکړه.

پهٔ منډه ووت، د تیلیفون پیسې یې تحویل کړې، د څنگ دوکان ته ورتاؤ شو، د پیپسي بوتلونه یې ورسره واخیستل، د علیمردان خوا ته ورغی.

هغه چورت وړی و... بوتلې یې وخښلې، علیمردان پهٔ لمانځهٔ ودرېد، دهٔ وویل:

- زهٔ به دا تشې بوتلې وروړم.

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ بیړه لاړ، بوتلې یې ورکړې، د څنګ پې، سي، او ته ننوت، وړې غرفې ته ورغی. تیلیفون یې جګ کړ، نمبر یې وواهۀ، ورو یې وویل:

- کارما

لهٔ هغې خوا دروند شرابي غږ راغی:

- څهٔ دې خیال دی، چې همدا یې ورځ ده، که بیا هم کېدای شي؟

دهٔ لاړې تېرې کړې، ورو یې وویل:

- هر وخت کېدای شي، کهٔ څهٔ مسئله نهٔ وي، نو ډیوټي اېز فرستې (دنده لومړیتوب لري)
- خلک درغلل.

پته یې ورکړه، فون یې کېښود، زړهٔ یې پهٔ دربېدو شو. ورغی د علیمردان تر خوا کېناست.
خلک کمېدل، تیارې غالبېدې... تیارې ښې وې، علیمردان فنا غوښته. پورته شؤل. دواړه یؤ عالم چورتونو وړي وو. لاره یې سیخه کړه، لهٔ کالجه ووتل، سرک ته برابر شول. لهٔ یوې څلور تېره رېړۍ دودونه ختل، سپینکی هلک ورتاؤ شو، رېړۍ والا څو سیخان پر انګار کېښودل. دهٔ وخت اړؤل غوښتل.

ketabton.com - The Digital Library

شېبه وروسته يۀ موټر ودرېد، څو کسان ترې راښکته شۀل، پۀ سپينکي هلک يې تاوده غږونه وکړل، عليمردان دۀ ته وکتل، دۀ پۀ خوند وويل: (ملګري دي، هر خذمت ته برچپک ولاړ وي.)

هلکان رانژدې شۀل. کارما (سپينکي هلک) عليمردان معرفي کړ، هغوی ډېره مينه ورکړه. سپينکي هلک وويل: (کباب به وخورو، بيا به موږ هم تر خپلو ځايونو ورسوئ!)
د نورو سيخانو فرمايش يې ورکړ.
چيغې شوې، يۀ هلک پۀ زينو کې راولوېد، خلک پرې ورټول شۀل، بل هغۀ پۀ چاقو وهلی و، سپينې جامې يې پۀ وينو رنګ وې.
د خلکو ګڼه ګوڼه شوه. لۀ لرې د پوليسو د موټر ارنډونه شۀل. د سپينکي هلک ملګريو وارخطا يۀ بل ته وکتل، دوی ته يې د مريض بهانه وکړه، موټر ته وختل، پۀ بيړه وتښتېدل.
تيارۀ مهال کوټې ته ورسېد. عليمردان د پاچا دوی اضافه ټېپ ور وړی و. زرين، شېرباز او شېرمامد ناست وو، ټيپ يې راډيو ته کړی و، بي بي سي يې نيولې وه، درنګ سات وروسته (نوی کور نوی ژوند) ډرامه شورو شوه.
عليمردان پۀ کوټه کې و، نه! پۀ کوټه کې نۀ و هغۀ عشق يو لافاني کېفيت مبتلا کړی و، هغۀ سروبی ليد، هلته لرې پر کټ فرشته ناسته وه، نجونې

ketabton.com - The Digital Library

پرې ورټولې وې.
ډرامه خلاصه شوه، وړوکی ټېپ یې بنده کړ، زرین پورته شو، پر رپک یې کېښود. جای نماز یې ور واخیست، نېت یې وتاړۀ، شېرباز مخ ور واړاوۀ:

- هلکه بې چورته یې.

علیمردان پر مخ عادیتوب خور کړ، ویې ویل:

- ښۀ یم. فشار مې ښکته شوی و.

شېرمامد په گاز ډبې پسې اور واچاوۀ، دېگی یې پرې کېښود، ووت، علیمردان ټېپ ته کتل...
زرین سلام وکړ، څلور گرمې ډوډۍ یې پر دسترخوان کېښودې. ډوډۍ وخوړل شوه، شکر یې وویست، دسترخوان یې ور ټول کړ.
شېرباز و زرین ووتل، کراچۍ یې لټوله، مېوه پلورونکي یې پوښتل..
شېرمامد، چای تیار کړ، علیمردان و نۀ څښۀ، معده یې اېشېده، داسې یې احساسوله، لکه پلاستیک چې گونځې شوی وي.
علیمردان پورته شو، ټېپ یې ور واخیست، ساکت یې پکې ورکړ، لۀ جېبه یې پیتې ور وویستې، یوه یې ور واچوله، د سردار علي ټکر غږ پورته شو:
((چا ته عید مبارک باد کړم؟

ketabton.com - The Digital Library

چا ته وګورم زړهٔ ښاد کړم؟
هغه یار اشنا مې نشته
چې پرې غم د یارۍ زباد کړم
بد نصیب لهٔ نژدې یاره
څرنګ لرې په هېواد کړم
هېڅ ټیکاو مې چېرته نهٔ شي
تهٔ وا غرهٔ ته اعتماد کړم))

د دروازې ګړب شو، شېرباز مسکی ولاړ و، علیمردان ټېپ ګل کړ، زرین واسکټ وویست، پر ځمکه یې خطا کړ، شېرباز پهٔ خوند وویل:

- یوه درې ټاېره کراچۍ مو پېدا کړه، یو نیم سل یې کرایه ده، تر اخیستو ښه تمامیږي، چې خرڅوې یې، دغومره خو تاوان هم کوي.

شېرمامد پهٔ خوند وویل:

- ضمانت به غواړي کهٔ څنګه؟

- مجبور، پاچا یې وکړي. علیمردان دې سبا ورشي.

علیمردان څنګ بدل کړ، پهٔ خوند یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- سمه ده، سبا به ورشم.

شېرباز د زرین ملا ته ټپ ورکړ:

- اوس یې را ټولوه.

زرین وخندل، پورته شو، پر گاز ډبه یې چاینکه کېښوده، لهٔ جېبه یې دوه پاکټه شیدې ور وویستې، اوبهٔ یې پکې گډې کړې، تور چای او لپه بوره یې ور واچوله.
پاؤ باندې یوولس وې، زرین ډډه واچوله، گلدوز څادر یې پر ځان ورکش کړ. شېرباز و شېرمامد هم ځایونو ته شول، علیمردان ځای ته وروڅښېد، زرین جگ شو، گروپ یې گل کړ، تیارهٔ شوه، تیارو پټؤل کؤل...
علیمردان خوشاله و، فرشتې ورته ویلي و(ټوله ستا یم!) پهٔ چورت کې لاړ، ویدهٔ شوی و.
سهار شو، ټول وتې وو، د علیمردان سر ته کیلي پرته وه، پورته شو، ځای یې ورټول کړ، بهر ووت، مخ ته یې اوبهٔ واچولې، کوټې ته ورغی، مخ یې وچ کړ، ایینه کې یې وکتل، عشق بدل کړی و، خو خوشالۍ هم پکې لارې کړې وې.
څپلیو ته یې ساپي ونیوله، پورته شو، دروازه یې ور کش کړه، کولپ یې ور واچاوهٔ، سات ته یې وکتل، نهه او شپږ دېرش دقیقې وې، پاچا کره

ketabton.com - The Digital Library

روان شو...

چورت يې واهۀ... پرونۍ عجيبه ورځ وه!! لۀ چا سره چې همه تن پاتې و، پۀ غېږ کې يې نيولی و.

له بازاره ورتېر شو، کوڅې ته برابر شو، شا ته يې وکتل، ننوت. د پاچا د کور دروازه بنده وه، و يې نۀ ټکوله، همداسې ودرېد، لږ مخکې يوه لرګينه دروازه ښکارېده، شنه پرده ورته زړېده.

د پښو څښاری شو، دروازه يې وډبوله، ترور يې دروازه ور خلاصه کړه، ننوت، ښکل يې کړ.

رويا چای راووړ، بېګانی کتغ ورسره و، عليمردان مازې د ډوډۍ څوکه وروړه. ترور يې په ست وويل:

- همدلته به پاتې وی، څۀ حجره خو مو نۀ خوړه!
- پۀ خېر اوسې ترورې، خو د يوې ورځې خبره نۀ ده!
- کومه کوټه مو ونيوله، کۀ څنګه؟
- هو، هلکان نن لاړل، چې پۀ سُر او حساب باندې ځان پوه کړي.
- زه راغلم، کۀ پاچا يې د کراچيو ضمانت وکړي.
- ولې به يې و نۀ کړي، څۀ پۀ درد خوري؟

ketabton.com - The Digital Library

رویا پورته شوه، پیاله یې ور ډکوله، علیمردان پرې لاس کېښود، پورته سات ته یې وکتل.

رویا پورته شوه، بهر ووته، علیمردان وګڼله، چې فرشته راولي!!

د دروازې ګړب شو، نصرالله منډې وهلې، بکسه یې پر کټ خطا کړه، کوټې ته یې منډه کړه، بادیوه یې ور واخیسته، انګړ ته شو، خاوره یې پورته کړه، د هوا طرف یې مالوم کړ، بادیوې ته یې ټکان ورکړ، تار یې ورخوشې کاوۀ، پۀ شا روان و.

علیمردان و څښېد، د نصرالله بادیوې ته یې کتل، د کوټې لۀ منځه دروازه ور مالومه شوه. دی پۀ حال نۀ و، دی پۀ حال کې نۀ و، دی پۀ کومه بله زمانه کې و!

دروازه خلاصه شوه، پۀ انګړ کې دوه نجونې ودرېدې، علیمردان تر سترګو لاندې ترور ته وکتل، هغې د سترجو ټټر ګنډۀ، غټې چشمې یې اچولې وې. بدل غوندې احساس یې وکړ، زړۀ یې وران شو، کانګې ورتلې، ترور ته یې د بهر ته تګ وویل، ووت، تر برنډې ښکته شو، فرشته د رویا شاته پټه شوه.

نصرالله ته ورغی، دواړو پورته کتل، رویا و فرشته پخلنځي ته ننوتې، دروازه یې خلاصه وه، فرشته ولاړه وه، لۀ دواړو سترګې بې اختیاره کېدې...

ketabton.com - The Digital Library

د برنډې پر ژۍ ترموز ایښی و، پر سر یې گیلاس نسکور و، علیمردان چرخه کېښوده، ورغی، د ترور کوټې ته یې ور وکتل، هغه بوخته وه، گیلاس یې کنگال کړ، ډک یې کړ، اوبه یې وڅښلې. پخلنځي ته یې وکتل، فرشتې نرۍ شگه ور واره کړه، دهٔ شاته وکتل، نصرالله پورته بادیوې ته کتل، بیرته ځیر شو، فرشتې وخندل، دی هم مسکی شو، رویا ځان نا خبره اچولی و.

نصرالله افففف!! کړل، ژر ژر یې تار ټولاوهٔ، بادیوه یې ازاده شوې وه، خفه شو، علیمردان ورغی، ویې پوښت، هغه وویل:

- د خرې زوی کشوانی کاوهٔ، بادیوه مې یې ازاده کړه!

علیمردان جېب ته لاس کړ، پنځه گون یې ورکړ، ویې ویل:

- زما هم درسره سات تېر دی، بله راوړه.

نصرالله ها خوا، دېخوا وکتل، انکار یې وکړ:

- نه، مور مې پهٔ قاریږي، تهٔ مېلمه یې.

- واخله لېونیه! بادیوه راوړه، چې وخت مې نهٔ تېرېږي. او ها! پهٔ دوکاندار یې تاربندي واچوه.

ketabton.com - The Digital Library

نصرالله منډه کړه، په دروازه ووت، علیمردان د ترموز تر خوا کېناست، رویا را ووته، د مور کوټې ته ورغله، بېرته را ووته، د کلا دروازې ته ورغله، کونډه یې کړه. علیمردان فرشتې ته کتل، هغې د ورتګ اشاره ورته وکړه، دهٔ شاته وکتل، رویا په تنارهٔ بوخته وه. زړه یې رېږدېده، ورغی، هغې لاس ورکړ، دی غلی ودرېد.

هغې وویل:

- څنګه یې؟
- ښهٔ یم.
- ته څنګه یې؟

فرشتې اسویلی وکړ، ورو یې وویل:

- غرکه دې کړم، هره خوا او هر ځای را ته ښکارې، مړی مې نهٔ تېرېږي، خوب مې خراب شوی دی، پام مې بل چېرته وي، بېخي دې بل څوک کړم.

علیمردان بهر وکتل، ور وړاندې شو، په غیږ پورې یې ونیوله، ورو یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- زهٔ هم بل رقم شوی یم، نهٔ پوهېږم، چې څهٔ به کېږي!؟

دروازه وټکېده، علیمردان پهٔ بیړه ووت، نصرالله و. روپۍ واله پرپره یې اخیستې وه. څلور روپۍ یې علیمردان ته ونیوې، هغهٔ جېب ته واچولې. نصرالله تار بندي وکړه، توله یې برابره کړه، بادیوه یې پورته کړه، علیمردان پخلنځي ته کتل، فرشته پهٔ علیمردان کې ورکه وه.
رویا غږ وکړ:

- ډوډۍ تیاره ده.

نصرالله وویل:

- اوووو... تهٔ اوس دې ته گوره، خو وروسته به یې وخورو، اوس دې لهٔ کنچنۍ سره کېنه!

اه! د علیمردان زړهٔ پهٔ دربېدا شو، سترگې یې واړولې، فرشته ولاړه وه. رویا دسترخوان ساپي کاوهٔ، رویا بیا غږ وکړ، نصرالله بادیوه ښکته کړه. دواړه کوټې ته ننوتل، د علیمردان زړهٔ نیولی و، پهٔ زوره یې څو مړۍ تېرې کړې. بهر یې کتل، ووت، چیلمچي ایښې وه، لوټه یې پورته کړه، نصرالله منډه کړه، څنگ ته یې ودرېد، لوټه یې ترې واخیسته، پر لاسونو یې اوبه ور واچولې.

ketabton.com - The Digital Library

کوټې ته ننوت، غلی کېناست. ترور يې د تورو بانجانو لکۍ د نصرالله مخې ته کېښوده، هغه خولې ته کړه، د مستو کاشوغه يې ور پورته کړه، ووت، لاسونه يې ومينځل، اشپزخانې ته ورغی، پتنوس ايښی و، وړه ټوټه گوړه يې خولې ته کړه، کوټې ته ورغی.

فرشته پر بوجۍ ناسته وه، د فکر په بې پايانه سمندر لاهو وه. رويا ولاړه وه، لاسونه يې پر تشو ايښي و، د عليمردان د کور کيسې يې کولې.

عليمردان ووت، حجرې ته ورغی، د بهر خوا دروازه يې کولپ کړه.

نصرالله بادیوه پورته کړه، عليمردان پهٔ چورت کې و، دی به تر کله داسې وي، د دې غم او الم څهٔ انجام شته، کهٔ داېره ده سر او اخر يې يؤ دی او يو شان تکرار به لري!؟

شېبه وروسته کور ته ننوت، رويا يې لهٔ مور سره ناسته وه، تلويزيون لگېدلی و، عليمردان خفه شو، فرشته تللې وه.

رويا يې مور ته مخ کړ، ويې ويل:

- فرشته لاړه، مور يې غوښته، شايد مازيگر بيا راشي.
- ډوډۍ يې نهٔ خوړه؟
- نه، ويل يې مړه يم.

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان ښکته کتل، زړه یې بې واکه و. مازیګر ته منتظر شو...
حجرې ته ورغی، کوڅې ته ووت، د فرشتې کور ته یې وکتل، لرګینه دروازه وه، شنه پرده ورته زړېده.
ننوت، سګرټ یې بل کړ، سندرې ته یې زړۀ کېده، جرئت یې و نۀ کړ، ټېپ یې ور و نۀ غوښت. پرېښانی وړی و.
د دروازې درب شو، نصرالله په زوره وویل: (علیمردانه! وه علیمردانه!)

څنګ یې بدل کړ، په چوغو سترګو یې وکتل، نصرالله و، لمانځه ته یې جګاوۀ. پورته یې وکتل، دیوالي سات ته ځیر شو، په بیړه ووت، د تشناب بیلر یې وکوت، تر نیمایي ډک و، دروازه یې ور پورې کړه، پورته تاخچې ته یې وکتل، نیمه پاکټي شامپو پرته وه، ژر ژر یې پر ځان اوبۀ تېرې کړې، بهر ووت، کور ته ورغی.
فرشته راغلې وه. اه! دا مازیګر!! دا د رنګ او نور مازیګر دا د رنګ او نور نجلۍ، دا د رنګ او نور کاېنات، دا د رنګ او نور اوازونه، دا د رنګ او نور لویه تماشه او دا د رنګ او نور ټوله کیسه!
له کوټې د ټکر د سندرې غږ خوت:

زما پۀ وینبه د خوبونو لوی جهانه!
پۀ شپه کې راشي، پۀ ورځ بیا لاړ شي لۀ ما نه
د ستورو باغ پېدا د خاورو د انسانه

ketabton.com - The Digital Library

ښاپسته د گلستانه، راځه ما له راځه!

د ایینې عکسه ولې بل خوا ته ورکېږې؟
سوره لوگیه اسمانونو کې خورېږې
د صحرا سینده چرته ځې کوم خوا غیبږې؟
وچېږې - وچېږې، راځه ما له راځه!

د سیلۍ اسه، له اسمانه غورځول کوې
اول دارو شې، بیا د زړونو ماتول کوې
د یؤ کار نهٔ یې او پهٔ ما کارونه سل کوې
وژل کړې، وژل کړې، راځه ما له راځه!

علیمردان ور وکتل، فرشته پکې ډوبه وه، لافاني وه، غرکه وه، عذاب وه، خوند وه، سپوږمۍ وه، تورې خاورې وه!!
دهٔ مخ واړاوهٔ، ځار یې کاوهٔ. رویا پورته شوه، علیمردان ته وگونېده، هغه پورته شو، کوټې ته ننوت. ترور یې ناسته وه، سور رنگی چای ورته ایښی و، هغې وپوښت:

- بې تابه غوندې یې، رنگ دې هم زیړ دی، ناجوړه خو به نهٔ یې؟

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان ټکان وخوړ، سترګې یې ور واړولې:

- زهٔ خو همغه د فشار ناروغي لرم.

- مالګه ډېره خوره!

- سیروم را ته ډېره فایده کوي، هر اوړی څو دانې کوم.

علیمردان بهر وکتل، فرشتې ځان ور مخامخ کړی و، دهٔ ترور ته وکتل، هغې غټې سترګې اچولې وې، ټټر یې کاوهٔ.
بهر یې وکتل، اه! دا نجلۍ ولې پهٔ ما کې ده، زهٔ ولې نیمګړتیا محسوسوم، زهٔ ولې هېڅ نهٔ وینم، زهٔ ولې هر نظر د دې لهٔ ځانه کوم، زهٔ ولې د ځان لهٔ تماشې وېرېږم، زهٔ ولې نهٔ پایم او تر کومې!!؟
عشق دی، همه عشق دی، هر نظر، هر منظر، هره شېبه او هره ذره چغې وهي او د عشق لهٔ تاب او بې تابۍ پهٔ شور او فغان دي!
فرشتې پهٔ ټیکري اوښکې پاکې کړې، مخ یې واړاوهٔ، رویا ته یې څهٔ وویل، بهر ووته.
علیمردان غرق کېناست، فکر یې چېرته بېولی غوندې و، جګ شو، د حجرې پر لور ورغی، دروازه یې خلاصه کړه، ننوت، پړمخه پرېووت، پهٔ سونګهاري شو، ژړل یې...
ریکشه پهٔ تنګه کوڅه ننوته، رڼا یې ښکته- پورته کېده...

ketabton.com - The Digital Library

پاچا ریکشه ودرؤله، د کور دروازې ته ورغی، تېله یې کړه، ننوت، انګړ روښانه و، ځمکنی ډنډه یې پکی لېګدهٔ، مېرمن یې ور پورته شوه، سودا یې ترې واخیسته، اشپزخانې ته یې یوړه. کوټې ته ننوت، مور یې سترې مشي ورکړه، دهٔ ځواب ورکړ، بالښت ته تکیه شو، پورته پکي ته یې وکتل، پکې ورته کرار وبرېښېد، پاڅېد، تېزه یې کړه، ټنۍ یې خلاصې کړې، تېر یې یخ شو.

مور یې لهٔ علیمردانه خبر کړ، یوه شېبه ناست و، پورته شو، حجرې ته ورغی. علیمردان تلویزیون ته ناست و، خو دغلته نهٔ و، بل ځای پاتې و. پاچا ور ننوت، غوړ او تازه سلام یې واچاوهٔ، علیمردان ور پورته شو، سترې مهٔ شي وشوه، دهٔ ټول جریان ورته ووایهٔ، هغه ډاډ ورکړ، ضمانت به یې وکړي.

پاچا پورته شو، لهٔ ځانه سره یې بوت، کور کې یې ډوډۍ وخوړه، شېبه وروسته علیمردان اجازه وغوښته، دوی د چای ټینګار کاوهٔ، هغه بهانه وکړه، لهٔ ترور سره یې خدای پهٔ اماني وکړه، بهر ووتل. پاچا مخکې و، علیمردان ورپسې و، شاته یې وکتل، لرګینه دروازه وه، شنه پرده ورته زړېده.

پاچا تر دوکانونو بدرګه کړ، سره بېل شول، علیمردان زنګېدلي قدمونه اخیستل، سګرټ یې ولګاوهٔ، پهٔ زړهٔ یې فریاد او شور و.

ketabton.com - The Digital Library

سرک ته برابر شو، مړاوې- مړاوې قدمونه یې اخیستل. کوټې ته ورسېد، د ډرامې غږ خوت، ننوت، سلام یې واچاوۀ، هغوی ځواب ورکړ، دی گوښه کېناست، ډرامې ته غوږ شو، خو نۀ یې محسوسوله، ژوند پۀ دۀ ډرامې کړې وې!!

ډرامه خلاصه شوه، شېرباز وپوښت:

- موږ خو درې رېړې پېدا کړې، څنگه چل دې وکړ؟
- سهار ته پاچا راځي، د ټولو ضمانت به وکړي؟

زرین وویل:

- زۀ لکه چې نامي دوپه یم، زما ضمانت ولې نۀ کوي؟

ټولو وخندل، علیمردان وویل:

- ستا هم کوي، لۀ ما سره چا وعده کړې ده، پۀ کارخانو پیرانو مارکېټ کې مې لۀ چا سره منشي کوي.
- تعلیم خو دغلته گټلې وي، د قلم لۀ رنگه دې پیسې تویږي او لۀ خولې دې د جهان اثرناکې خبرې. ته یې پۀ فکر او قلم گټه، زموږ پۀ برخه دې نارې وي.

ketabton.com - The Digital Library

ټولو وخندل...شېرمامد پیاله وښوروله، غوړپ یې کړه، چاینک ته یې لاس کړ، علیمردان ته یې وویل:

- بوره درته واچوم؟

- نه!

شېرمامد وغځېد، پیاله یې د علیمردان مخې ته کېښوده، علیمردان پلتۍ ووهله، لهٔ پیالې یې غوړپ وکړ. شېبه وروسته ځایونه سم شول، ټول پرېوتل.
سهار لمانځهٔ مهال پاچا ورغی، دروازه یې ټک ټک کړه، زرین ور ووت، تود هرکلی یې ورته ووایهٔ، کوټې ته یې دننه کړ، ټول ور پاڅېدل، زرین چایجوشه پر گاز ډبه کېښوده، ووت. مجلس تود و، پکی ښهٔ لگېدهٔ.
دروازه خلاصه شوه، زرین ور ننوت، لهٔ اخباره تپ خوت، شپږ ډوډۍ پکې تاؤ وې.
دسترخوان یې خور کړ، ډوډۍ یې پرې کېښودې، پهٔ دوه قابونو کې جلبۍ ایښې وې، زرین جلوبۍ ور نیمه کړه، ډوډۍ کې یې تاو کړه، خوندور شخوند یې پرې وواههٔ.
شېرباز بحث راواچاوهٔ، پاچا یې پوه کړ، چې علیمردان ته منشي توب پېدا شوی دی.

ketabton.com - The Digital Library

گرد سره ووتل، علیمردان په کوټه کې پرېووت، دروازه یې ور پورې کړه، لهٔ رېک نه یې ټېپ ور واخیست، د فرشتې ورکړې پیته یې ور واچوله، د سردار علي ټکر غږ وخوت:

پهٔ لېمو کې مې مدام
عکس گرځي د گلفام
تورې سترگې مې گلگون شوې
پهٔ ارزو د گل اندام
بې د سترگو لهٔ خونابه
نهٔ باده لرم، نهٔ جام
پهٔ طلب د دل ارام کې
ما و نهٔ لیدو ارام
زنخدان یې خدای کوهی کړ
ور ښویږم پهٔ هر گام
کهٔ یې خال د مخ غلام دی
زهٔ غلام یم د غلام
کهٔ پهٔ عشق کې ناکام ډېر دي
دا ناکام دی، زما کام
خوښ یم، ستا پهٔ عاشقۍ کې

ketabton.com - The Digital Library

که نېک نام یم، که بدنام
په یارۍ کې مې قبول دی
ملامت د خاص و عام
د دعا په عوض غواړم
د خپل یار د خولې دشنام

ketabton.com - The Digital Library

دولسم څپرکی

زرین پهٔ خوند وویل:

- کار به کېږي، خو چې دا چکر به کله وهو؟

شېرباز شېرمامد ته وکتل، هغهٔ پهٔ ټوکه وویل:

- خوښه مو! خو پهٔ سروبي کې درته کړې د پارک او ښځو کیسې ټولې گپ وې!!

ټولو پهٔ کړس وخندل... علیمردان موسکی و، زرین وویل:

- ځئ، چې مالوم یې کړو، سبا ورځ شوه؟

ketabton.com - The Digital Library

شېرمامد پهٔ خوند وويل:

- بېخي دې ښه خبره وکړه.

ځايونه سم شول، زرين پورته شو، بټنې ته يې لاس ور اوږد کړ، تيارهٔ شوه. عليمردان اړخ پهٔ اړخ اوښت...
شين ملا اذان پورته شول، عليمردان مشوره ورکړه، دا وخت د چکر او باغ ناران نهٔ دی.
زرين په چرگ پسې ووت، دوی ټاپې چالان کړی و، پهٔ خيالونو کې پراتهٔ وو. غرمه شوه، مازيگری شو، دوی درې سره روان شول، عليمردان پاتې شو. شېرباز اندېښنه وکړه، ويې ويل:

- عليمردان خالي لاس روان دی!!

زرين پهٔ ټوکه د ((صد ټک زرگر...)) متل ووايهٔ، شېرمامد وويل:

- چې پهٔ منشيتوب ولگېد، زموږ د درېو مياشتو، پهٔ مياشت کې گټي.

- منم، خو چې کار يې وشي، سبا به تش جېب روان وي، شرم دی!

- نه، بلا سړی دی، څهٔ درک به يې کړی وي.

ketabton.com - The Digital Library

لهٔ ډبې ښکته شول، باغ ناران ته ور تاؤ شول، ټکټونه یې پرې کړل، ننوتل.
ټولو لوڅ متې ښځې سې کولې، داسې یې ورکتل، تهٔ وا ښکار کوي.
علیمردان پهٔ تنگه کوڅه ورننوت، دروازه یې وټکؤله، نصرالله ور ووت،
دی ننوت، پهٔ حجره کې یې واړول، بس یوه مشغولا یې وه، فرشته!
وخت یې تېراوهٔ، خو نهٔ تېرېدهٔ. بهر ووت، وړاندې یې وکتل، لرگینه
دروازه وه، شنه پرده ورته ځړېده. سگرټ یې څښاوهٔ، پرده پورته شوه،
فرشته وه، ځای پر ځای مېخ شو، نصرالله ور ووت، علیمردان ټنکی شو،
حیا یې وکړه، حجرې ته ننوت.
زړهٔ یې بیا- بیا غوښتله، پورته شو، سگرټ دانې یې کوڅې ته ور وشېندله،
څوک نهٔ وو، ننوت، اوږد وغزېد، سگرټ یې ولگاوهٔ، تیرانو ته یې کتل.
رویا رېباري کړې وه، د شپې دیدن ته وخت پاتې و.
پاچا ورننوت، دننه لاړل، ډوډۍ وخوړل شوه، حجرې ته ورغی، تلویزیون
ته ناست و، وخت لکه عذاب و، نهٔ تېرېدهٔ.
ټېپ یې چالان کړ، غوږ غوږ و، رېږدېده، سترگې یې لندې وې. دېوالي
سات ته یې وکتل، دولس وې، بهر ووت، لهٔ حجرې کور ته وتې دروازې
ته ورغی، یوه سوري ته یې سترگه برابره کړه، انگړ پهٔ سپوږمۍ رڼا و،
خلک پر کټونو پراته و، د ځمکني پکي بژس خوت.
شاته یې وکتل، پورته بامونو ته ځیر شو، ورو گامونه یې واخیستل، دروازه

ketabton.com - The Digital Library

يې خلاصه کړه، کوڅې ته ووت، ښکته يې وکتل، تيارهٔ وه، د فرشتې کور ته ځير شو، زړهٔ يې دربېدهٔ، د کوڅو بر سر ته ورغی، کوڅې او بامونه يې وڅارل، بېرته تنګې کوڅې ته دننه شو. مخکې لاړ، د حجرې دروازه يې ورو خلاصه کړه، ننوت، پر کټ وغزېد.

پرله پسې سګرټ يې واههٔ...

لاسي بجلۍ يې رڼا کړه، لهٔ يوې ديارلس تېرې وې. اوږده ساه يې واخيسته، پر جېب يې لاس وتپاوهٔ، اورلګيد وشرنګېد، سګرټ يې ور وويست، بل يې کړ، سترګې يې ترخې شوې. خوند يې ور نهٔ کړ، پر دېواله يې چيت کړ. د کور خوا دروازې ته ورغی، يوهٔ ترک ته يې سترګه برابره کړه، څهٔ يې بدل و نهٔ ليدل، د کلا د دروازې پر لور ورغی، ورو يې خلاصه کړه، د زړهٔ دربېدا يې زياته شوه. بېرته تاؤ شو ښه شاته شو، پورته بامونه يې وڅارل، زړهٔ يې پهٔ زوره- زوره دربېده، دروازه يې خلاصه کړه، د باندې ووت، لږ ښکته دروازه ښکارېده، پرده ورته پرته وه. پښې پسې درندې وې، درانده قدمونه يې واخيستل، تر دروازې ورسېد، هملته مېخ شو.

دروازه خلاصه شوه، خوشبويي يې حس کړه، ور وړاندې شو، فرشتې پرده پورته کړه، فرشته يې داسې حس کړه، لکه حواس چې د عقل او عقل د حواسو پهٔ ذات کې ګډ شوي وي، داسې يې حس کړه، لکه انسان چې تر بارانهٔ لاندې ولاړ وي، داسې يې حس کړه، لکه فکر چې تر يقين پرته

ketabton.com - The Digital Library

شک نهٔ مني او داسې يې حس کړه، چې هېڅ کله يې نهٔ وه حس کړې، ور وړاندې شو، هغې ورو وويل:

- راغلی يې؟

- هو.

لاس يې ورکړ. عليمردان وروړاندې شو، دواړه تر شنې پردې لاندې پټ وو. د هغې لاسونه يې امېل کړل، خپلې غاړې ته يې واچول، هغې يې پر سينه سر کېښود، خپل ځان ته څهٔ بدله- بدله محسوسوېدله...
عليمردان ځان ته ورکش کړه، هغې سر ټيټ اچوُلی و، دواړو لهٔ يوُ بله تاوُ کړي لاسونه ډېر ژور حس کړل، لکه ښامار چې لهٔ خزانو تاو شوی وي.
اه! د زمانې دا منظر دې همداسې پاتې شي، لکه عکس، داسې دې پاتې شي، لکه په تصوير کې ولاړه گړۍ، داسې دې پاتې شي، لکه ابد، داسې دې پاتې شي، لکه لافاني بادونه، داسې دې پاتې شي، لکه عشق چې پاتې دی او پايي...
سره ورک وو، بايد پهٔ زمانې او د ټولې نړۍ پر گړيو او ساتونو افت نازل شوی وای!!
لهٔ ځانه يې ببله کړه، د هغې لاسونه مړهٔ خطا شول، ور وړاندې شو، تر ويښتو يې ونيوله، هغې سر ټيټ اچوُلی و، دهٔ يې مخ ورپورته کړ...

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان شاته وکتل، کوڅهٔ یې وڅارله، بېرته ور وړاندې شو، فرشتې ښکته کتل.

علیمردان وویل:

- شپه مې ځکه وټاکله، چې وخت کم دی، بل د زړهٔ خبرې مې رڼایي نهٔ راباسي، شاید تیارې مناسبې دي. خو زهٔ خوشاله یم، مور مې رالېږم، شاید خپله یې راولم.

فرشته غلې وه. علیمردان ورو وویل:

- بې لهٔ تا مې نهٔ کېږي.

فرشتې په اعتراض وویل:

- زما خو داسې کېږي!!!

- خدای دې اسانې را ولې.

غاړه غړۍ شول، بې خبره وو، بې رنګه او بې نوره وو. فرشتې رخصت واخیست، علیمردان پر زړهٔ پورې ټینګه ونیوله، شېبه وروسته یې لاس ورکړ، فرشته کور ته ننوته. بره پهٔ بام باندې د یوهٔ سر سیاهي ښکارېده، لاندې یې کتل...

ketabton.com - The Digital Library

علیمردان حجرې ته ورغی، کوټې ته ننوت، اوږد وغځېد، ډوبه ساه یې واخیسته، بهر ووت، سگرټ یې بل کړ، ساه یې لنډه لنډه کېده، یوه شېبه ولاړ و، ننوت، پرېووت، بالښت یې پهٔ غېږ کې ونیو، خوب ورغلی و.

ketabton.com - The Digital Library

دیارلسم څپرکی

لمر سوزؤل کول، اړخ یې بدل کړ، سترګې یې وسولوې، ووت، تشناب ته ننوت، ږیزه یې لږه غټه شوې وه. ویې لامبل، ننوت، رویا چای تیار کړ، د نور کله پهٔ نسبت یې ډېر ورکتل...

لهٔ تنګې کوڅې ووت، سپینکی هلک د دوکان تر څنګ ولاړ و. علیمردان زنګېدلی روان و، فکر وړی و، دا دنیا همداسې ښه وه!؟ هو! همداسې ښه ده!

کوټې ته ورغی، ملګریو یې سودا اخیسته، د تګ ورځ یې ځنډؤلې وه. مازیګر و، شمال لګېدهٔ، سپینکی هلک د دوکانونو تر مخ ناست و، علیمردان تېر شو، سلام یې وکړ، سپینکي هلک ځان پټ کړ.

علیمردان د ترور لهٔ کوره بیا خداي پهٔ اماني وکړه، نصرالله یې پهٔ تګ خفه و. ووت، د دوکان تر مخ تېر شو.

ketabton.com - The Digital Library

سپینکی هلک بېرته روان شو، تر دوکان تېر شو، د لوی کوڅې سر کې ودرېد، لاس یې پر تندي چترۍ کړ، روان شو، جومات ته ورغی، د اوداسۀ پر صوفه ولاړ و، بهر یې کتل....

علیمردان ورنژدې شو، سپینکی هلک ورووت، دواړه گرمه سترې مۀ شي وکړه. هلک شله و، پۀ دۀ ښۀ لگېدۀ... د هلک تورو سترگو خوند ورکاوۀ، فرشتې ته شوې وې. ورسره ویې منله، د اسلامیه کالج پر طرف روان شؤل.

سپینکي هلک ور واضحه کړه، چې ملگري یې راځي، یؤ ځای به چېرته هوټل ته ځي او بیا به علیمردان تر کوټې رسوي. دواړه روان شؤل، شمال ښۀ لگېدۀ...

د کالج پۀ چمن کې منتظر شؤل. سپینکی هلک روان شو، د دوکان تر څنگ پې، سي، او، ته ننوت، غوږۍ یې پورته کړه، خبرې یې وکړې، پۀ بیړه ووت.

د څنگ لۀ دوکانه یې دوه بوتله فانتا ورواخیسته، د علیمردان خوا ته ورغی، کېناست، فانتا یې څښله... سپینکي هلک خالي بوتلونه ورورل. یوه سپین چیاسي موټر ودرېد، دوه تنؤر هلکان ترې راکوز شؤل. سپینکی هلک ورپورته شو، هغوی ورغلل، لۀ علیمردان سره یې گرمه سترې مۀ شي وکړه، څلور سره موټر ته وروختل. موټر روان شو...

ketabton.com - The Digital Library

سپینکي هلک علیمردان معرفي کړ، هغوی یې ښهٔ هرکلی وکړ، موټر روان و، رڼاگانو منډې وهلې...
موټر ودرېد، ارنډ یې وکړ، دروازه خلاصه شوه، یؤه پاخهٔ سړي ټوپک اوږې ته اچولی و. سپینکي هلک موټر ته ناست سړي ته اشاره وکړه، علیمردان ته یې وویل: (دا د دوی دفتر دی، لږه شېبه یو، بیا وځو.)
علیمردان مسکی شو، سر یې وښوراوهٔ. دوی ټول یې دویم منزل ته وروبلل.
سپینکی هلک تشناب ته ورغی، شېبه وروسته راووت، یؤ لاس یې شاته نیولی و. علیمردان پر چوکۍ ناست و. د کارما(سپینکي هلک) له ملگریو سره یې کیسې کؤلې.
سپینکی هلک د څوکۍ شاته ورتاؤ شو، ځان یې برابر کړ، یؤ دم یې حمله کړه، د علیمردان پر خولهٔ یې دسمال کېښود، هغه شټکه وخوړه، دهٔ یې پر خولهٔ لاس کلک نیولی و، علیمردان بې هوښه شو، چپې خوا ته ړنگ شو.
څو سپین چپني خلک پهٔ بیړه ورننوتل، علیمردان یې پر دستگیره واچاوهٔ، عملیات خونې ته یې ورننویست.

شېبه وروسته خلک راووتل، چپنې یې لرې کړې، سپینکي هلک ته یې سر وښوراوهٔ.

ketabton.com - The Digital Library

سپینکی هلک کاروباري وو، هغهٔ د یوهٔ انسان د ګردو دوه نیم- درې لکه کالدارې اخیستې. پهٔ دریو کلونو کې یې پنځلس کسان خرڅ کړي وو، دا ټول هغوی وو، چې شک یې نهٔ پېدا کاوهٔ.

موټر یې وویست، راغلي څلور کسه هماغه څلور وو، خو درې پهٔ سیټ کې او څلورم د علیمردان جسد و، چې پهٔ ډاله کې په رابرټېپ کلک شوي پلاستیک کې تاؤ پروت و.

پر ګډو- وډو لارو لاړل. نیم سات وروسته موټر ودرېد، دوه تنه ترې ښکته شول، ډاله یې پورته کړه، پهٔ پلاستیک کې تاؤ جسد یې پر ډېران خطا کړ.

دواړه موټر ته وختل، موټر پهٔ ډېره بیړه حرکت وکړ...

پاخه سرک ته ووتل، ټولو د ارام ساه واخیسته، خو د زړهٔ پهٔ تاه خانو کې یې نا ارامي محسوسؤله.

ریکشه پهٔ یوه کوڅه ورتاؤ شوه. ګڼه ګوڼه وه، د پولیسو موټر ولاړ و، رنګه ګروپونه یې پړکېدل او ګل کېدل.

پاچا سورلۍ ته وویل:

- څهٔ پېښه شوې، لاره یې بنده کړې، خو خېر زنانه یاست، ورو ورو به ځو، خلک لاره راکوي.

ketabton.com - The Digital Library

ریکشه روانه شوه، خلک اړخ ته کېدل، لږ وړاندې ګڼه ګوڼه ډېره وه، پاچا د خېریت پوښتنه وکړه، یوۀ وویل:

- لۀ یوۀ ښایسته ځوانه یې ګردې ویستي دي، هېڅوک یې نۀ پېژني.

پاچا ریکشه مخکې کړه، ښکته شو، مړي ته ورتاؤ شو، څو کسه پرې ورټول وو، پاچا د یوۀ اوږه شاته کړه، سر یې برابر کړ. افففففف.....

دا خو علیمردان دی، سر پرې وګرځېد، کېناست.

ketabton.com - The Digital Library

څوارلسم څپرکی

رویا او مور یې سر او تندی واهۀ، نصرالله پر ځمکه- ځمکه لګېد، پاچا د باندې ووت، ډله خلک ورغلي وو. د فرشتې دوی دروازه خلاصه شوه، یوه ډله ښځې ورغلې، ټولو بغارې وهلې. فرشته رېږدېدله، د دوو ښځو پر اوږو یې لاسونه کېښودل، چوله کې یې وکتل، اه! علیمردان مړ پروت و. فرشته بې واره شوه.

...حتی غم او الم خپله هم فریاد کاوۀ، بې درېغه ژړاګانې وې، یوه ډله سړي ور ننوتل، کټ یې پورته کړ، حجرې ته یې یوړ.

درې ساته ووتل، فلاینکوچ موټر ودرېد، کټ ته اوږې ور وغورځېدې، زرین او شېرباز لۀ مړي سره وختل، موټر چالان شو، حرکت یې وکړ، پۀ دوړو کې پناه شو.

دویمه وه، یوې نجلۍ لکه لېونۍ هره خوا کتل، بهر به ووتله، تر دروازې

ketabton.com - The Digital Library

د باندې به يې وکتل، بېرته به ننوته، اسويلی به يې وکړ، پر مټ به يې خولۀ ولګوله، ړنګه به شوه، بې هوښه به پرېوته.
رويا بوغبندونه تړل، نصرالله خفه ناست و، دېوال ته يې ولې لګولي و، مور يې نفلونه کول. پر مخ يې اوښکې روانې وې.

سوې او تېرې چيغې شوې، يوې ښځې چيغه کړه: (وه خدايااا فرشته!!!)

رويا او مور يې په بيړه ووتې، دروازه خلاصه وه، د سپينکي هلک کور ته ورغلې، انګړ سوو چيغو پۀ سر اخيستی و، ټولو کوټې ته منډې وهلې.
رويا کړکۍ ته ودرېده، ځېرېدلې پښې يې وليدې. پۀ بيړه کوټې ته ننوته، تر پکې را ځوړند جسد شخ و. سپينکی هلک پۀ منډه ورغی، چيغه يې کړه، مزي ته يې چاړۀ ور واچوله، درب شو، جسد پر ځمکه وغورځېد. د فرشتې مور ړنګه شوه، پرېوته، خولې يې زګونه وکړل...
سپينکي هلک تر هسپتاله ورسؤله، خو لۀ هغې خوا يې مړی راووړ. دوه غبرګ مړي د انګړ پۀ منځ کې ايښي وو.
پاچا اورېدلي وو، چې د ګردو کاروباريان لۀ وخته پېدا شوي دي، خو زړۀ ته يې نۀ پرېوته. غم چې پۀ بل راځي، سړی يې نۀ محسوسوي، فکر کوي، چې دی هر چېرته پۀ څۀ نا څۀ طريقه بچ دی.
نصرالله يې سترګو ته ودرېد، پلاستيک کې تاؤ به پر ډېران پروت و، زړۀ به يې ورېږدېدۀ!!

ketabton.com - The Digital Library

پنځلسم څپرکی

پاچا پهٔ لوړ غږ چغې وهلې:

- راځه! راځه! راځه! بسسسس...

لارې ودرېده، پاچا او شېرمامد ترې ښکته شول، ننوتل، بوغبندونه یې پر شا کول، ډراېور پهٔ لارې کې سمول.
رویا کړکۍ ته ولاړه وه، د لاچې ونې ته یې کتل، مړې اوښکې یې پر مخ روانې وې.
غنمرنگی مازیگر و، لکه ټول کاېنات چې د علیمردان او فرشتې پهٔ وینو رنگ وي. رویا کتاب خلاص کړ، د علیمردان عکسونه یې ښکل کړل، گل روپۍ لهٔ برندې ښکته شوه، قران شریفونه یې رویا ته ونیول، هغې مچو کړل، دواړه بهر ووتې، پر گاوندیانو وگرځېدې...
د سپنکي هلک کور ته ورغلل، دعاپړ وروان وو. د فرشتې ورېندار رویا ته مخ کړ، چیغه یې کړه:

- هغه خو ستا فرشته وه!!

ژړاوې تازه شوې... نصرالله پهٔ بیړه ور ننوت، پهٔ لوړ غږ یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- لالا مې وايي ژر راځئ!

رويا ژړل، د مور فشار يې لوړ شوی و، سترګو ته يې سپرغۍ بادېدې، د فرشتې دوی کور سپېرهٔ مالومېده، ژوند پکې نهٔ محسوسېدهٔ.
رويا او مور يې د فرشتې لهٔ کورنۍ غاړه غړۍ شول، ژړا او انګولا شوه...
رويا او مور يې را ووتلې، پهٔ دروازه کې يوې ښځې غږ وکړ، نصرالله ورغی پهٔ غېږ کې يې ونيوهٔ، پر سر يې مچو کړ.
رويا حجاب سم کړ، ژړل يې... زړهٔ يې کاواکه و،، قدمونه يې رېږدېدل، پهٔ نهٔ زړهٔ روانې شوې، د کوڅې سر ته ورسېدې، رويا شاته وکتل، لرګينه دروازه وه، شنه پرده ورته ځړېده.

پای

کابل

شپاړسم نومبر، دوه زره او يو ويشتم

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English